

TÁTA

David Vyhnánek

Divadlo Mír

2025

Cast of Characters

KAREL:

FRANTIŠEK:

INGRID:

JANA:

MONIKA:

INGRID (OFF STAGE):

KURÝR:

VŠICHNI:

FRANTIŠEKY:

DOKTOR:

STUDENTKA MONIKA:

STUDENTKA INGRID:

SESTŘIČKA JANA:

KONEC.:

DĚJSTVÍ IScéna 1

Česká hospoda, svým vzhledem pozastavená někdy v roce 1980. Pár stolů, nepříliš uklizeno. Na stěnách různé dekorace. Součástí prostoru je bar s výčepem. Napravo je vchod, nalevo toalety a sklad. V zadní stěně je matné okno, za ním zahrádka, vedle okna vchod na zahrádku. Malá televize visící na stěně a kulečník

Přelom října a listopadu. V hospodě není zcela rozsvíceno. František zády rozrazí dveře skladu, tahá bečku s pivem. Funí, vzdychá, potichu si zanádvává, ale bečku dopraví za bar, vezme prázdnou a zase zajde do skladu. To samé se ještě jednou zopakuje. Naposledy vyjde s bednou tvrdého alkoholu. Bednu si položí na bar, rozsvítí a zapne si televizi, přeladí na Primu ZOOM, běží dokument o surikatách. Františka po chvíli dokument zaujme a beze slova jej pozoruje. Vejde Karel, nemá levou ruku. Sedne si a beze slova začne sledovat dokument také. To trvá nějakou dobu. František poté televizi vypne, začne zase skládat lahve.

KAREL

Co je?

FRANTIŠEK

Co?

KAREL

No ptám se, co je jako?

FRANTIŠEK

Je zavřeno.

KAREL

Ale proč jsi to vypnul?

FRANTIŠEK

Protože je zavřeno.

KAREL

Byly otevřené...ty...No...

FRANTIŠEK

Dveře?

KAREL

No...Dveře no. Tak jsem myslel, že...

FRANTIŠEK

Že je otevřeno. Ale není. Je zavřeno.

Karel se beze slova zvedne, odejde, zavře dveře a hned se vrátí. František stále skládá lahve.

KAREL

Je středa.

FRANTIŠEK

Je pátek.

KAREL

Takže?

FRANTIŠEK

Takže je zavřeno Karle.

KAREL

V pátek máš mít otevřeno.

FRANTIŠEK

Je sedm ráno.

KAREL

Jo?

FRANTIŠEK

Jo. Kolik sis myslel, že je hodin?

KAREL

Dvanáct, nebo tak.

FRANTIŠEK

Není dvanáct je sedm. Otevřu ve dvě.

KAREL

Fajn. To je za chvílku.

FRANTIŠEK

Není. Je sedm. Za chvílku by to bylo kdyby bylo dvanáct.

Karel vypadá z časových pojmů poměrně zmatený.

FRANTIŠEK (CONT'D)

Vrať se ve dvě hodiny. Máš hodinky?

KAREL

Hodinky se nosí na levý ruce.

FRANTIŠEK

A?

KAREL

A tu nemám.

FRANTIŠEK

Jasně.

KAREL

Ale mám mobil.

Snaží se vytáhnout mobil, má ho ovšem v protilehlé kapse, tudíž sledujeme jeho marnou etudu o vytáhnutí, kterou nakonec vzdá.

KAREL (CONT'D)

Tady v levý kapse.

FRANTIŠEK

Můžeš nosit hodinky i na pravé.

KAREL

Musel bych si koupit hodinky pro praváky.

FRANTIŠEK

Jo?

KAREL

Nojo. A teď na tom nejsme s prachama moc dobře. Budu si je přát k narozeninám. Jsou za chvíli.

FRANTIŠEK

Narozeniny máš v květnu.

KAREL

No...

FRANTIŠEK

Co je za měsíc?

KAREL

Duben?

FRANTIŠEK

Říjen.

KAREL

Dobře.

FRANTIŠEK

Ne dobře. Jdi se vyspat. Cos dělal celou noc?

KAREL

Nevím. Dáš mi limču?

FRANTIŠEK

Ne.

KAREL

Dobře. Ahoj.

Karel trochu smutně, trochu zmateně odejde. František opět zapne TV. Hraje aktuální ranní zprávy. Doskládá lahve, z poslední jedné si naleje panáka a postaví vodu na kávu. Chvíli beze slova sleduje zprávy a kroutí hlavou. Vejde Ingrid. Je elegantně oblečená, hezká. Má na sobě zablácené gumáky, má obě ruce a je Karlova manželka.

INGRID
Nebyl tu?

FRANTIŠEK
Byl.

INGRID
A?

FRANTIŠEK
A pak odešel.

INGRID
Kam?

Franta nic neřekne, jen gestem naznačí, že neví.

INGRID (CONT'D)
Debil. Byl v pohodě?

FRANTIŠEK
Tak normálně. Zmatenej. Panáka?

INGRID
Jo.

Franta nalije dva panáky. Pijí.

INGRID (CONT'D)
Byl pochcanej?

FRANTIŠEK
Co...Cože? On se pochcává?

INGRID
Někdy.

FRANTIŠEK
Nevypadal...nijak...pochcaně.

INGRID
Musím do práce.

Ani se nepohne. František se podívá na její boty.

FRANTIŠEK
Hezký boty.

INGRID
Je bláto.

FRANTIŠEK
Pršelo.

INGRID
No. Když prší, bývá bláto.

František si zalije kávu. Pokusí se o vtip.

FRANTIŠEK

A když neprší, bývá sucho.

Zasměje se svému humoru. Ingrid jej neopětuje.

INGRID

Kdyby přišel, řekni mu ať vyzvedne holky ze školky.
Budu dlouho v práci. Dneska se bude na úřadě řešit i hospoda.

FRANTIŠEK

Hm...

INGRID

Mám něco vzkázat?

FRANTIŠEK

To co vždycky.

INGRID

Ať jdou všichni do prdele?

FRANTIŠEK

Jo.

Ingrid odchází, nechává za sebou poměrně vydatnou dávku bahna.

FRANTIŠEK (CONT'D)

Příště si to alespoň oklepejte paní radní. Ještě jsem neotevřel a mám tu bordel jak...

INGRID

Bordel bude když nezaplatíš Františku.

Na odchodu.

FRANTIŠEK

Bude to sedmdesát pět.

INGRID

To nemyslíš vážně.

František se podívá do nápojového lístku. S úsměvem.

FRANTIŠEK

Jo promiň. Osmdesát.

Ingrid mu demonstrativně podá stokorunovou bankovku. Odchází.

FRANTIŠEK (CONT'D)

Pá Ingrid.

Ingrid odejde. František si vezme kávu ke stolu a přepne zpět na dokument o surikatách. Opět to chvíli trvá, posléze vejde Jana. Má na sobě obyčejný oděv, není tak dobře oblečená jako Ingrid. Jana je Františkova sestra. Vejde prudce, projde okolo Františka směrem k baru.

FRANTIŠEK (CONT'D)

Je zavřeno.

JANA

Tak co tady děláš?

FRANTIŠEK

Já tady pracuju.

JANA

Vidím.

Postaví si vodu na kávu.

JANA (CONT'D)

Dám si kafe.

FRANTIŠEK

Hm. Doma nemáš?

JANA

Ne. Na co koukáš?

FRANTIŠEK

Na televizi.

JANA

Lemuři jo?

FRANTIŠEK

Ne.

JANA

Ale jo.

FRANTIŠEK

Jsou to surikaty.

JANA

Surikati jo?

FRANTIŠEK

Ne. Surikaty. Ty surikaty.

Napije se. Pak pro sebe.

FRANTIŠEK (CONT'D)

Ty krávo...

JANA

Co?

FRANTIŠEK
Nic.

JANA
Sluší mi to dneska?

František se ani neohlédne.

FRANTIŠEK
Ne.

JANA
Aha. Tak dík.

FRANTIŠEK
Ptala ses.

Pauza. Situaci opět ovládne ticho doprovázené dokumentem. Jana si zalije kávu, sedne si vedle Františka. Ten po chvíli vypne TV. Jana si srkne. František zamíří za bar.

FRANTIŠEK (CONT'D)
Nesrkej to kafe tak nahlas.

JANA
V naší hospodě si budu srkat jak chci.

FRANTIŠEK
Až budeme mít nějakou naši hospodu, tak si tam klidně prdelí srkej cukrovou vatu, tohle je moje hospoda. Tady se pije, tady se nesrká.

JANA
Jsi vulgární omezenec.

FRANTIŠEK
Jojo. Jsem rád, že mi to oznámil někdo kdo nepozná surikatu od lemura.

Ticho zbrzdí pád do konfrontace.

FRANTIŠEK (CONT'D)
Rád tě vidím ségra. Dlouho jsi tu nebyla.

Začne narážet bečku.

JANA
Dlouho nebyl důvod.

FRANTIŠEK
Dneska je?

JANA
(Jako by neslyšela) Viděla jsem Karla u čističky. Neměl na sobě tričko a zpíval Lady Carneval.

FRANTIŠEK

Chodí tam zpívat často.

JANA

Je to smutný.

FRANTIŠEK

Je to jak Viktorka u splavu, akorát místo potůčku jsou hovna a místo lidovek Gották.

Pauza.

JANA

Víš kolik dětí spadlo vloni do žumpy jen v našem milovaném státě?

FRANTIŠEK

Nevím a ani mě to kurva nezajímá. Proč jsi přišla?

JANA

Čtrnáct. Čtrnáct chudáčků dětí.

FRANTIŠEK

Hm. Tak odpovíš mi?

JANA

Utopili se ve sračkách. To není nejlepší způsob jak odejít z tohoto světa.

FRANTIŠEK

Ježíši kryste, zase ty tvoje kecy. Vždyť to ani není pravda.

JANA

Je to pravda...Teda...Ne tak úplně.

FRANTIŠEK

Ne?

JANA

Ne. Nespadli všechny do stejné žumpy, padali každý zvlášť.

FRANTIŠEK

Aha.

JANA

Našla jsem to včera na stránkách statistického úřadu. Mají tam skvělé statistiky. Víc lidí umře v žumpě, než třeba na poli pod kombajnem. Na poli pod kombajnem jich umřelo sotva sedm.

FRANTIŠEK

Tak jasně. Lidí co maj žumpu je víc než těch s kombajnem.

JANA

To je fakt.

FRANTIŠEK

Kombajny mají jenom bohatí a jejich děti nejsou zas tak blbý.

JANA

Přesně.

FRANTIŠEK

Aby jeden lez do sračkodíry, na to musí bejt blbej.

JANA

To jo. Karla přejel kombajn, přišel o rozum, ruku a brzo spadne do čističky a umře tam. Bůh má někdy zvláštní pohnutky.

FRANTIŠEK

Karla přejel kombajn protože je debil. S tím bůh nemá co dělat. A jestli spadne do čističky, tak budou mít na statistickém úřadě novou kategorii, protože nechat se přejet kombajnem a utopit se ve sračkách to už je výkon.

JANA

No pomáhej vám pánbůh.

FRANTIŠEK

Nám? Já taky spadnu do čističky nebo co?

JANA

Nene, to já jen tak říkám.

FRANTIŠEK

Zase blbě kecáš.

JANA

Jen tak konverzuju.

FRANTIŠEK

Koverzuješ hovno. Chceš mi něco říct?

Jana vytáhne otevřené dopisy. Podá je Fratiškovi.

FRANTIŠEK (CONT'D)

To je pro mě.

JANA

Jojo.

FRANTIŠEK

Je to otevřený.

JANA

Jo?

FRANTIŠEK

Nedělej blbou. Kdo ti to dal?

JANA

Poštačka. Ta nosí dopisy.

FRANTIŠEK

Já doprdele vím kdo nosí dopisy! Proč čteš moje dopisy? Proč ti sakra poštačka dává moje dopisy?!

JANA

Zajímalo mě co po bráškově může chtít exekutorská komora.

FRANTIŠEK

Exe...To může bejt cokoli. Třeba...je to vtip. Nějakej dárek. Budu mít narozeniny. Může to být dárek.

JANA

Může ale není. Exekutor je exekutor, ten věci bere, nedává. Exekutor není ježíšek. To ví, i děti u nás ve školce.

Má se k odchodu.

FRANTIŠEK

Díky, že jste mi to tak hezky vysvětlila paní učitelko.

JANA

Není zač.

FRANTIŠEK

A když už dětem vysvětluješ co je exekutor a ježíšek, zkus jim říct, ŽE ČÍST CIZÍ POŠTU NENÍ NORMÁLNÍ, STEJNĚ JAKO SKÁKAT DO ŽUMPY MEZI HOVNA!

JANA

(Zcela klidně) Ráda jsem tě viděla Fáno.

FRANTIŠEK

Běž. Běž prosímtě. A neříkej mi Fáno.

Jana odejde. František zůstane sám, čte si dopisy.

Tma. Hraje hudba.

SCÉNA 2

Když se rozsvítí, hudba hraje jen z hospodského rádia. Je něco po 14. hodině. František leží hlavou na stole. Vedle sebe má poloprázdnou lahev. Po chvíli kradmo vejde Karel. Všimne si spícího Františka.

KAREL

Františku?...Spíš?

František poměrně obstojně chrápe.

KAREL (CONT'D)

Franto...? Máš už otevřeno?

Jde k němu, štouchne do něj. Nic.

KAREL (CONT'D)

Tak já si něco dám jo?...Můžu?

Chrápání.

KAREL (CONT'D)

Tak jo. Dík.

Karel zamíří k baru. Vytáhne z lednice limonádu ve skle. Chvilí hledá otvírák, najde. Následuje etuda, při které se marně snaží lahev otevřít. Vše nakonec vyřeší tím, že si nastaví ruku spícího Františka tak, aby mu posloužila jako držák a lahev otevře. Zapne si TV, popíjí a pozoruje. Prudce vejde Ingrid, zastaví se ve dveřích. Dívají se na sebe. Ingrid chce promluvit.

KAREL (CONT'D)

PSSSST! Spí.

INGRID

Kde máš holky?

KAREL

Šeptej!...Jaký holky?

INGRID

Naše dcery.

KAREL

Jo tyhle. Nejsou doma?

INGRID

Ne. Byly ve školce.

KAREL

V sobotu?

INGRID

V pátek.

KAREL

...To jsem asi krapet...posral.

INGRID

Krapet?

KAREL

No, jakože trošku.

INGRID

Já vím co znamená krapet. Neposral jsi to krapet, posral jsi to dost. (*K Frantovi*) Proč jsi mu to neřekl?

KAREL

Jo! Proč jsi mi to neřekl!?

INGRID

Ty mlč! (*Jde zacloumat Frantou*) Františku! Tyvole, není mrtvej?

KAREL

(*čichne si k Frantovi*) Nemyslím...

INGRID

Franto! (*mezitím zře poházené dopisy na stole, začne v nich listovat*)

FRANTIŠEK

Co...Co je? Ježíši. Podejte mi hlavu, bolí mě voda.

KAREL

(*Jako by se probral k životu*) Kde jsou holky?

Ingrid se na něj jen podívá, pokračuje k Frantovi.

INGRID

Franto? Co je tohle?

Franta ze všech sil zvedne hlavu.

FRANTIŠEK

Psaníčka. (*Začne se smát*) Penízky a penízky. Všichni jenom penízky. Ani hovno. Ni-ko-mu-nic ne-dam, protože nic ne-mam! Vypadni mi z hospody ty lakoto blondátá! (*Opět se položí na stůl*)

INGRID

Co si to dovoluješ ty ožralej...

KAREL

ÁÁÁÁÁ!!! Kurva! Co to je!?! ÁÁÁ!

INGRID

Co řveš? Co je?

KAREL

ÁÁÁ!

INGRID

Karle co je?!

KAREL

Já nemám ruku! Já nemám ruku! Vraťte mi ruku!

Karel poměrně dost panikaří

INGRID

(zcela klidně vytáhne prášky) Karle. Sedni si sem.

Sedne si, poklepe si na klín. Karel proti ní vypadá mohutně. Chvíli váhá, nakonec usedne. Ingrid mu dá prášky, Karel je vyděšený, ale polkne a postupně se uklidní. V ten moment spadne Fratišek ze židle. Do tohoto absurdního obrazu vstoupí Monika. Má kufry, je oblečená jako by přijela z města. Karel na ní může oči nechat.

MONIKA

Dobrý den.

KAREL

Dobrej...

INGRID

(šeptem) Nečum na ni. (mile) Co potřebujete?
Slečno...

KAREL

Určitě pomoct s kuframa. Pojd'te pojd'te.

Aktivní Karel se pokusí všechny čtyři kufry vzít jednou rukou. Neúspěšně.

KAREL (CONT'D)

Nevadí. Pojd'te posad'te se u nás. Dáte si něco?

MONIKA

Vodu?

INGRID

To se ptáte?

MONIKA

Vodu...si dám. Děkuju.

KAREL

Jistě. Hned to bude.

INGRID

Karle!

Karel jako by hned pochopil. Okamžitě si sedne na židli.

INGRID (CONT'D)

Hledáte někoho slečno?...Slečno...?

MONIKA

Monika.

INGRID

Moniko?

KAREL

Monča...

MONIKA

No...

INGRID

Takže?

MONIKA

Prosím?

INGRID

Takže koho hledáte?

MONIKA

Tátu...Otce.

Karel se usměje, vstává. Ingrid se na něj podívá a on si okamžitě zase sedne.

INGRID

Tak Otce nebo Tátu?

MONIKA

Asi Otce. Ano. Měl by se jmenovat František a provozovat tady hospodu. Jinou jsem nenašla tak...jsem přišla sem.

Nastane hrobové ticho, ve kterém zní jen Františkovo chrápání.

KAREL

No...

INGRID

No, asi bude lepší, když přijdete později. Pan provozní tady bývá jen...

KAREL

...V pátek.

INGRID

...V pondělí.

KAREL

...Hlavně v létě, když jede sjezdovka.

Ingrid se podívá na Karla skoro až vražedně.

INGRID

Omluvte tady...pána. Jak vidíte, není úplně zdravotně v pořádku.

KAREL

Náhodou, pche...Já jsem úplně...Řípa jak poleno.

INGRID

Karle mlč....Přijďte v pondělí. Měl by tu být.

V tu ránu se probere František. Zře Moniku, opilecky se k ní vydá.

FRANTIŠEK

Ale ale ale...Brýtro pani(škyt)nko. Dáte si u násšs (škyt) něco?

Opře se laškovně o stůl, spíš proto aby nespádl.

MONIKA

Asi...Asi ne, děkuju.

KAREL

Opravdu? Chtěla jste vo...

INGRID

Karle...

KAREL

...Vodejít.

FRANTIŠEK

To jsou kama(škyt)rádi. Takže si nedáte?

MONIKA

Asi ne. Děkuju, přijdu jindy.

FRANTIŠEK

Jindy z pindy starý mindy!

Začne se zuřivě smát.

FRANTIŠEK (CONT'D)

Říkala moje (škyt) babička dycky. No nic no. Tak jděte když nic nechcete, já tu mám (škyt) plno. Já nemám čas se s váma vybabvoabovat.

Monika v šoku se ani nehne.

FRANTIŠEK (CONT'D)

No šup! Nemám na Vás celý den.

Monika se rychle zvedne, bere kufry a odchází.

MONIKA

Nashledanou.

FRANTIŠEK

(míříce za bar) Nazdar!

INGRID

Nashledanou...

KAREL

Pá.

Monika odejde. Ostatní se podívají na Františka.

FRANTIŠEK

Vietnamci zasraný. *(otočí se ně ně)* co je? Chcete něco?

KAREL

Já si dal limču.

FRANTIŠEK

Hm. A paní *(Franta má velký problém vyslovit následující slovo)* úřednice?

INGRID

Co je to za dopisy?

FRANTIŠEK

Ty si vem a vytři si s nima...Krb. A pak se v něm spal. Hehe. Zdar. Jdu dělat inven...Inv...inventuru.

S lehkým dávením v hlase zmizí ve skladu. Ingrid se zvedne, odchází. Karel ji po chvíli následuje.

SCÉNA 3

Dalšího dne. František odemkne hospodu, má těžkou kocovinu. Nerozsvítí, jde k baru, otevře skříňku, dá si prášek. Namočí si utěrku v umyvadle a umě si ji uváže okolo čela. Vypadá jako nízkorozpočtový ninja. Rozsvítí, to bolí. Zapne rádio, to taky bolí. Hraje "How Do You Do" od Roxette. Začne zametat. Vejde Karel, je upraven.

KAREL

Můžu?

FRANTIŠEK

Ne.

KAREL

Máš otevřeno ne?

FRANTIŠEK

Jsem tady?

KAREL

No?...

FRANTIŠEK

Svítí se?

KAREL

Jojo...

FRANTIŠEK

Vloupal ses tu?

KAREL

Co?

FRANTIŠEK

Nevloupal, normálně sis otevřel ne?

KAREL

No...asi...asi jo.

FRANTIŠEK

Takže?

KAREL

Hm?

FRANTIŠEK

Takže je otevřeno a ty se blbě neptej. Co chceš?

KAREL

Kávu.

FRANTIŠEK

Kávu...To řekni normálně ne?

KAREL

Jak jako?

FRANTIŠEK

Kávu. Chceš normálně kafe ne?

KAREL

No...Co ti je vole? Chci kávu.

FRANTIŠEK

No KÁVU nemám. Mám kafe. Si dáš jednou oblek a myslíš si, že seš anglickej gentleman. Což nejsi. Jsi kombajnista v invalidním důchodu. Kterej, jak se tak koukám má dneska další soud s firmou na kombajny.

KAREL

No tak si dám kafe no.

FRANTIŠEK

Taky že jo.

Karel si chce sednout ke stolu. František položí koště a jde dělat kávu.

FRANTIŠEK (CONT'D)

Ke stolu si neseďej, budu je utírat ještě.

KAREL

A co mám dělat.

FRANTIŠEK

Stát. Nohy máš obě ne?

KAREL

To je nálada.

FRANTIŠEK

Kdybys dlužil tolik kolik dlužím já tak by ses s debilem jako seš ty ani nebavil. A já dlužím fakt hodně.

KAREL

Já chtěl jen kávu Františku.

FRANTIŠEK

Chtěls kafe a nesor mě tyvole. Říkám ti nesor mě.

Pauza. Karel jen stojí a bojí se cokoli udělat. Nakonec sebere odvahu ke konverzaci.

KAREL

Takže dlužíš hodně peněz jo?

FRANTIŠEK

Tyvole. Co na "Já dlužím fakt hodně" zní jako, že nedlužím nic.

KAREL

Nezní já jen...

FRANTIŠEK

Ty jen blbě kecáš. Ty...Blbečku v oblečku.

František dovaří kávu. Karlovi ji podá v malém hrníčku s podšálkem. Karel drží podšálek, ale nemá druhou ruku, tudíž nemůže pít.

FRANTIŠEK (CONT'D)

Tvoje káva.

František sleduje Karlův problém. Karel si chce podšálek s kávou položit na stůl.

FRANTIŠEK (CONT'D)

Ne. Není to utřený.

Tak tam oba stojí. Franta pije kávu a Karel se ani nehne.

KAREL

Co to bylo ta holka včera?

FRANTIŠEK

Cože?

KAREL

Ta holka co tu přišla.

FRANTIŠEK

Jaká holka?

KAREL

No...Taková...

Chce zahrát vietnamské rysy, ale má plnou ruku, takže jen mžourá a vypadá jako debil.

FRANTIŠEK

Co děláš? Neškleb se tyvole. Polož si to kafe. Jaká holka?

Karel konečně položí podšálek, napije se a pantomimou předvede zešikmení očí?

KAREL

No taková nějaká.

FRANTIŠEK

Žádná taková nějaká holka tu nebyla Karle.

KAREL

Byla. Na vlastní oči jsem ji viděl.

FRANTIŠEK

Ségra tě včera viděla na vlastní oči zpívat u čističky Gotta a já tě na vlastní uši slyšel v sedm ráno říkat, že je kurva dvanáct.

KAREL

Ale...

FRANTIŠEK

Takže nějaká (napodobí napodobení) takováhle holka si nemyslím, že existuje.

KAREL

Ti říkám, že tady byla a říkala, že je tvoje dcera.

FRANTIŠEK

Jo. A hned po ní přišel Děda Mráz a přinesl ti tvoji ztracenou packu. Hele fakt se dej dohromady a neseš mě kravinama.

To už Karla nahněvá.

KAREL

Tak ne! Tak tady nebyla! Ale abys nebyl překvapenej, že máš k dluhům na krku ještě děcko! Ty...Franto.

FRANTIŠEK

Abys nebyl překvapenej, až ti Děda Mráz nadělí rozvodové papíry od Ingrid ty...Karle. Co káva? Dobrá?

KAREL

Dneska nejsem zmatenej, vím co sem viděl.

FRANTIŠEK

Víš hovno milej zlatej Karle. Přijď, až ti bude dobře, nemám na tohle čas. Užij si soud.

Karel uraženě opustí putyku a odejde. František dopije jeho kafe. Začne utírat stoly. Vejde Jana.

JANA

Ahoj. *(Automaticky si sedá)*

FRANTIŠEK

Já tady prostě nebudu mít klid.

JANA

Cože?

FRANTIŠEK

Nic. Nazdar. Co chceš?

JANA

Viděla jsem Karla, měl na sobě oblek.

Jana si vytahuje cigarety. František dál uklízí.

FRANTIŠEK

No a?

JANA

A nic. Jen, že měl na sobě Karel oblek. Že to je divný. Neřekl ti proč ho má?

FRANTIŠEK

Jo, šel se soudit s firmou na kombajny schovej si ty cigára, tady se nekouří.

JANA

Je to naše hospoda, já si tady budu kouřit jak se mi zachce.

FRANTIŠEK

Není to naše hospoda. Není ani tvoje ani moje, patří obci. Já to tady mám v nájmu a pracuju tady, ty tu chodíš otravovat. A pokud se nepletu je osm ráno, což znamená, že už máš být dávno ve školce. Tudíž si seber tu cigaretu a jdi vychovávat cizí haranty. Já nemám čas s tebou řešit proč měl na sobě bezrukej Karel oblek. Jo? Nazdar.

JANA

Vypadáš hrozně.

FRANTIŠEK

To ty taky. Vypadáš jak alkoholička.

JANA

Nejsem alkoholička, ráda se napiju, to je všechno.

FRANTIŠEK

Mohla by ses někdy alespoň nalíčit, takhle se tě budou bát nejenom děcka, ale i ty rodiče.

JANA

Nemůžu se líčit, mám to zakázaný od doktora. Dostávám pak vyrážku.

FRANTIŠEK

Tak to máš blbý. Zakázat alkoholičce šminky, to je jako dívat se na TV Barrandov a nemít doma pervitin.

František se dostane ke stolu u kterého sedí Jana. Jana ho chytí za ruku. Oba zvažní.

JANA

Sedni si Franto.

FRANTIŠEK

Co je? Co blbneš?

JANA

Sedni si tady ke mně a poslouvej.

FRANTIŠEK

Típni to zasraný cigáro.

Jana típne cigáro o stůl. František to mlčky opětuje.

FRANTIŠEK (CONT'D)

Tak co je?

JANA

Já jsem ho viděla.

FRANTIŠEK

Koho?

JANA
Tátu.

FRANTIŠEK
Ale běž do prdele.

Franta se zvedne. Míří za bar, pak se otočí.

FRANTIŠEK (CONT'D)
Seš ožralá nebo co?

JANA
Povídám ti, že jsem ho viděla, včera na zastávce, když jsem šla z práce. Byla jsem normálně střízlivá. Chtěla jsem jít za ním, ale nastoupil do autobusu.

FRANTIŠEK
To určitě a byl to ten samý autobus co přivezl "moji dceru", ne?

JANA
Dceru? Ty máš dceru?

FRANTIŠEK
Ne. Ale bezrukej kombajnista v důchodu si myslí, že jo.

JANA
Karel? Karel zná tvoji dceru?

FRANTIŠEK
Já nemám dceru! Karel žádnou moji dceru neviděl, protože neexistuje. Stejně jako ty jsi neviděla našeho fotra, protože je po smrti!

JANA
A jak to můžeš vědět? Tys ho nechal zavřít do domova, přitom byl úplně zdravý.

FRANTIŠEK
To teda nebyl a ty to moc dobře víš.

Jde se schovat za bar, vypadá nesvůj. Jana si vytáhne placatku z kabelky, napije se na kuráž a jde proti Frantovi.

JANA
Vrátil ses z té tvojí Kanady s holou prdelí, tátu si donutil všechno přepsat na tebe, udělal si z něj nemocného člověka, ze sebe provozního. Jenže stojíš za hovno. Všichni to tady ví a jediný člověk co tady chodí je chudák, bezrukej, zmatenej, blbej Karel. Brzo ti vezmou barák. Nemysli si, že to nevim! Barák, který si neukradl jen tátovi, ale i mě, to tady taky všichni vědí. Táta to tady mohl dělat ještě roky, ale ty, ty nulo, si ho zbavil svéprávnosti, šoupl ho do ústavu a on zavrhl tebe i mě. Táta není mrtvý, ale nezvěstný. Nezvěstný není mrtvý.

FRANTIŠEK

Byl starej a dementní, z domova utekl, někam spadl...Třeba do tý tvý žumpy! A pak už ho nikdo nenašel. Barák jsem možná prosázel, ale nejsem o nic horší provozní než fotr. On mě neměl rád nikdy. Já mu pomohl aby se už nemusel dřít a ty to moc dobře víš. Do domova, do domova, ne do ústavu šel proto, abychom se o něj nemuseli starat. Bez ohledu na to že nevíš úplně všechno. Kdybys to věděla tak...

JANA

Mě se na to ale nikdo neptal.

FRANTIŠEK

Na co?

JANA

Na nic! Všechno sis to vzal pro sebe. Prý "nevíš úplně všecko" Vím, že jsi chtěl všecko pro sebe, budiž. To bych nějak zkousla. Stačilo si o tom tenkrát promluvit. Ale nezeptal ses mě! Na nic jsi se mě neptal!

FRANTIŠEK

Protože seš věřící kráva, zase bys měla nějaký svoje debilní vnuknutí víry a fotra bych měl na krku do teď. Tátu jsi neviděla a přestaň pít. Chlastat a věřit v boha není dobrá kombinace.

JANA

Jednou se ti to všecko vrátí.

FRANTIŠEK

Ségra nesor.

JANA

Jsi zlý a hříšný člověk a já už nejsem tvoje sestra.

FRANTIŠEK

(imituje ji) "Jsi zlý a hříšný a já už nejsem tvoje sestra"...jak Angelika tyvole. Ty seš patetická jak Arabela bez Lábuse.

JANA

Arabela bez Lábuse?

FRANTIŠEK

To bylo přirovnání.

JANA

To je hodně špatný přirovnání. Lábus Arabelu nehrál. Arabelu hrála ta...

FRANTIŠEK

Ježíši...Pro mě za mě, buď klidně patetická jako kopa hnoje. Bude to pěkně korespondovat s téma sračkama co z tebe padají.

Jana chce promluvit. František se na ni upřímně podívá.

FRANTIŠEK (CONT'D)

Promiň...Každopádně...Jestli už si řekla všechno cos chtěla, tak můžeš jít. Každý máme svoji pravdu.

JANA

Pravda je jen jedna a ta se vždycky ukáže.

FRANTIŠEK

A dost tyvole Jano, mluvíš jak Angelika.

JANA

Angelika je skvělá a TV Barrandov je super!

FRANTIŠEK

A pak, že ti ten chlást nic nedělá.

V ten moment přiběhne Ingrid, je celá uřícená, lehce vyděšená.

FRANTIŠEK (CONT'D)

Karel tady není. Šel k soudu, myslel jsem, že jdete spolu.

INGRID

Já vim.

Ingrid vydýchává, má ruku ve vzduchu, jako by naznačovala, že začne mluvit, hned jak popadne dech.

JANA

Tys začala běhat?

INGRID

Fuuuha. Já...Moment...On...

JANA

To jsi šikovná, ale možná by to bylo lepší v teplákách ne? A teniskách. Ta sukně je taková... No bude škoda, až si ji zničíš.

INGRID

Karel...

FRANTIŠEK

No Karel tady není. Jsem tu jen já a Jana. A ta už je taky na odchodu, vid' ségra.

Jana se zvedne a odchází

INGRID

Karel spadl do čističky a...jak nemá tu ruku...Tak nemůže...

FRANTIŠEK

To je debil.

JANA

A já to říkala, že jsou ty žumpy nebezpečný!

František se vydává ven, ještě hlesne na Janu

FRANTIŠEK

Zůstaň tady, kdyby někdo přišel.

INGRID

Dík Franto. (Odbíhá za ním) Pa Jani, holky dneska půjdou asi až "po o".

Oba odejdou. Jana sama. Chvíli se nic neděje. Poté z kabelky vytáhne zrcátko. Prohlédne se. Schová. Chvíli sedí, podívá se na bar. Chvíli čeká.

JANA

Ale tak co...

Vyjde k baru, pečlivě si za barem vybere jednu z lahví, postaví si panáka.

JANA (CONT'D)

Dyť už je to jedno.

Začne pít rovnou z lahve. Pije. Pak zůstane stát za barem v prázdné hospodě. Vynikne samota její, tak i ryzí nezájem o hospodu. Do tragikomického ticha, podpořeného veselou písní z rádia vstoupí Monika. Tentokrát má jen batoh.

MONIKA

Dobrý den.

JANA

Dobrej.

Monika si sedne. Chvíle rozpačitého ticha. Jana vrací lahev do police.

MONIKA

Můžu vás poprosit vodu?

JANA

Prosím?

MONIKA

Vodu.

JANA

Já tady nepracuju.

Jana vytáhne z baru další lahev.

MONIKA

Aha.

Jana se napije.

JANA

Pracuju ve školce. S dětma.

Monika se jen nervózně usměje.

JANA (CONT'D)

Vy máte děti?

MONIKA

Prosím?

JANA

Nemusíte prosit, normálně odpovězte. Máte?

MONIKA

Nemám.

JANA

Já taky ne. Nemůžu.

MONIKA

Aha.

JANA

Tak dělám ve školce, abych si to vynahradila.

MONIKA

Aha...

Jana se napije.

MONIKA (CONT'D)

A...Pomáhá to?

JANA

Ne. Stojí to za hovno. Jsou to rozežraný parchanti.

MONIKA

Jasně.

JANA

A vy?

MONIKA

Jak? Pardon?

JANA

Vy nemáte děti proč?

MONIKA

Je mi sedmnáct.

JANA
Já kdybych mohla mít, měla bych je klidně v patnácti.

MONIKA
Chápu.

JANA
Nechápete.

MONIKA
Dobře.

Monika vytáhne z batohu složku.

MONIKA (CONT'D)
Mohla bych dostat tu vodu?

JANA
To já nevím.

MONIKA
Nevíte?

JANA
Já tady nepracuju. Pracuju ve školce.

MONIKA
Jo, já vím. Říkala jste.

JANA
Nemůžu mít vlastní děti, tak pracuju ve školce.

MONIKA
Ano...A, pan František tady nepracuje?

JANA
Pracuje. Vy...ho znáte?

MONIKA
Ne.

JANA
Aha. Tak to je divný.

MONIKA
Jo?

JANA
No neznáte ho a víte jak se jmenuje. To je přinejmenším divný.

MONIKA
Můžu mu tu nechat tohle?

Položí složku na stůl.

JANA
Co je to?

MONIKA

Řekněte mu prosím, že jsem ho hledala. Nevíte kdy přijde?

JANA

Těžko říct, zrovna tahá jednoho bezrukýho chlapa ze sraček. To mi tady na vsi někdy děláme, víte? To může trvat i den, dva. (*blbě se směje*) Co mu chcete? On totiž není úplně nejlepší partie v okrese.

MONIKA

Řekněte mu, že ho tady hledala jeho dcera.

Rychle odejde. Jana zůstane v němém úžase.

JANA

Počkejte! Hej! Haló! Paní, slečno dcero...!

Vykoukne ze dveří, cosi ještě křikne. Pak je pomalu zavře. Jde ke složce, podívá se dovnitř, vytáhne papír, bez mrknutí oka jej zase zasune zpátky. Má se k odchodu. Z ničeho nic vejde Karel, Ingrid a František. Všichni jsou špinavý, Karel hodně. Hodně. Hodně špinavý. Jana nespustí oči z Františka.

FRANTIŠEK

Nikdo se ničeho ani nedotkne!

Vyčerpaný Karel se chystá usednout.

FRANTIŠEK (CONT'D)

Nesedej si kurva! Dyť seš od sraček!

Poroučí dámám.

FRANTIŠEK (CONT'D)

Držte ho, ať to tady nezasere. Je úplně celý od hoven. Jano dělej!

INGRID

Karlíku, vydrž, vydrž.

FRANTIŠEK

Karlík vypadá jak továrna na čokoládu. Debil debilní. Jano, drž ho!

Karel spadne.

KAREL

Já se omlouvám.

FRANTIŠEK

Proč si skákal v obleku do čističky?! Bože to je smrad.

INGRID

Co tě to napadlo?

KAREL

Já se tam šel podívat, někdy tam chodím, chtěl jsem se nahnout a opřít se o ruce a zapomněl jsem, že jednu nemám, tak jsem tam spadnul.

FRANTIŠEK

Vezmu tě vapkou.

KAREL

Ne. Vapkou ne!

INGRID

Vapkou?

FRANTIŠEK

Zachází do skladu. Jo! Vapkou!

KAREL

Pojďme domů...

INGRID

Fakt smrdíš Kájo. Musíš se převléct a jdeme na soud.

František se vrátí.

KAREL

Vyválím se ti v zahrádce, budu jako hnojivo, vapka není potřeba.

FRANTIŠEK

Ale je. Ustup Ingrid.

František pustí do Karla proud z vapky. To není zrovna příjemné, vypadá to trochu jako mučení. Skončí.

INGRID

Ještě tady trochu.

KAREL

Ne, už ne já už...

František ušetří Kájovi ještě jednu čistku.

FRANTIŠEK

Sakra. Ty hovna se rozmetali všude okolo...Z tebe. Měla by sis ho víc hlídat, když je takovej...

INGRID

...Jakej?

KAREL

Jo jakej?

FRANTIŠEK

Když je takovej čurák.

KAREL

Ahá. Tak já jsem čurák jo?

FRANTIŠEK

Jo. Čurák v obleku a od hoven.

INGRID

Hele, postiženej možná je, ale urážet ho nebudeš.

KAREL

Já nejsem postiženej, já jen nemám ruku.

INGRID

Já vím. Já vím. Pojd', spěcháme.

Na odchodu.

INGRID (CONT'D)

Ty Jano...Nemáš být už v práci?

Jana neodpoví, dívá se na Františka.

INGRID (CONT'D)

To je rodina tyvole. Pojd' Kájo. Jdeme.

KAREL

Se o tebe opřu jo?

INGRID

Ne...Neopřeš. Jen běž...No běž.

KAREL

Ahoj Franto. A promiň, že jsem ti zahovnil hospodu.

FRANTIŠEK

To nic. Promiň, že jsem ti řekl, že jsi čurák. Já vím, že to máte těžký.

Ingrid a Karel odejdou. Jana čumí na Frantu.

FRANTIŠEK (CONT'D)

Dík, žes to tu pohlídala.

Jana nic neříká.

FRANTIŠEK (CONT'D)

Co čumíš jak bulhar do mlátičky? Tak Co je? Chceš panáka?

JANA

Když jsi žil v Kanadě, spal jsi tam s někým?

FRANTIŠEK

Jasně. Nejsem ty, nespím jen s ježíškem.

JANA

Nech si ty vtipy. Byla to Češka?

FRANTIŠEK

A co je tobě do toho?

JANA

(prudce) Tak byla?!

FRANTIŠEK

Jo byla. Byla tam v té...český komunitě, jako já...Co na mě řveš celý den?

JANA

Takže byla.

FRANTIŠEK

Jo. Už kurva po sté byla.

JANA

Tak kurva po sté jo?

FRANTIŠEK

Jo!

JANA

Ty seš neuvěřitelně odporný člověk.

*Rychle odejde. František zůstane sám, uklidí
vapku za bar, všimne si složky. Otevře ji.
Chvíli čte.*

FRANTIŠEK

A do prdele.

SCÉNA 4

*Scéna je v přítomnosti, je ráno, slyšíme zvuk
odemčení dveří. Překvapivě nevejde František,
nýbrž Ingrid. (Je v předchozím obraze nejméně
špinavá, aby ostatní měli čas se umýt na své
další vstupy). Chová se, jako by jí hospoda
patřila. Vejde, rozsvítí, vyloží na stůl laptop.
Jde za bar a postaví vodu na kávu. Káva se jí
rozsype.*

INGRID

Kruci...

*Sehne se za bar, aby nepořádek uklidila. Zametá,
ode dveří nejde vidět. V ten moment opatrně
vejde František. Očima "skenuje" hospodu. Vezme
ze stěny jedno z tág na kulečnick a míří k baru.
Když je u něj, Ingrid se postaví, Franta se
lekne, máchne, Ingrid uhne, Franta švihem
rozbije vázu, která stála na baru.*

FRANTIŠEK

Co tady sakra děláš?! Do prdele...váza...posraná. Tak co tu děláš?

INGRID

Dělám kafe. Chtěl jsi mě praštit?

FRANTIŠEK

(sbírá kusy vázy) Samozřejmě, že jsem tě chtěl praštit, myslel jsem, že se tu někdo vloupal.

INGRID

Kdo by se tady chtěl prosím tě vloupat? V kase by toho stejně moc nenašel.

FRANTIŠEK

Je tady televize...třeba...a vůbec, proč si kurva všichni chodíte dělat kafe do mojí hospody?

INGRID

Doma došlo.

FRANTIŠEK

Jo?

INGRID

Ne.

FRANTIŠEK

Tak se tě znova ptám, co tady chceš? Jak ses dostala dovnitř sakra?

INGRID

Dveřma.

FRANTIŠEK

Dveřma...Kurva nesor mě Ingrid. Tahám ti chlapa ze sraček, ty se mi loudíš do hospody a rozbíjíš mi vázy.

INGRID

Tak já se loudím jo?

FRANTIŠEK

Jo. Hele nechod' okolo horký kaše jako nějakej...vyjebanej lenochod a řekni...

INGRID

...Klíče jsou dvoje. Jedny jsou na obci. Rozumíš. Hospoda není tvoje, je obce...ty seš provozní, máš to tu...

FRANTIŠEK

...Mám to tu v nájmu a nezaplatil jsem. A je to zas tady.

INGRID

Dlouho.

FRANTIŠEK

"Dlouho"...Kde je nějaký vděk co? Toho tvýho bezrukýho kokota, tady mám den co den a že mě teda
(MORE)

FRANTIŠEK (CONT'D)

pěkně sere...až to půjde zaplatím.

INGRID

Jo?

FRANTIŠEK

Jo.

INGRID

Tak prosím.

Vezme laptop, ukáže mu obrazovku.

FRANTIŠEK

To je...Hodně...Jakože teda, ne, že bych to neměl, žejo, ale není to málo. Ty...Prosímtě, Ingridko, jak to, že je to tolik?

INGRID

Ingridku si strč víš kam Franto.

FRANTIŠEK

Jojo.

INGRID

Hele, já za tebe bojuju co to jde. Ale trpělivost došla, já jsem ráda, že se Karel zabaví. Každopádně obec potřebuje peníze a dá hospodu k prodeji. Jestli se nějaký najde, tak bude nový majitel a spolehni se, že jako provozního tě nikdo nedoporučí. Takže de facto si v hajzlu a de jure v prdeli.

FRANTIŠEK

(snaží se vše zahrát do humoru) De Jure? Jako jurský park, dinosauři a tak? *(snaží se udělat tyranosaura, asi aby Ingrid pobavil, to se však nestane)* Takže je to blbý co?

INGRID

Blbý je, když ti zatuchne prádlo v pračce, nebo když ti manžela přejeđe kombajn, to je blbý. Ale ty jsi v prdeli.

Ingrid si zabalí věci. Má se k odchodu.

INGRID (CONT'D)

A gratuluju k dceři. Moc hezká holka. Viděla jsem ji. Jana mi to potvrdila. No, jak se říká, na posraného i hajzl spadne co?

FRANTIŠEK

Já nemám žádnou dceru.

INGRID

Jasně. A můj chlap má obě ruce. Tak pa.

Odejde. Franta už je tak zoufalý, že zůstane jen sedět. Po chvíli vejde Karel. Zase v obleku. Ale v černém a má na sobě buřinku. Chvíli se na sebe dívají.

FRANTIŠEK

To snad ne. Vy jste se domluvili?

KAREL

Pardon? Na čem? Moc hezká blondýnka.

FRANTIŠEK

Prosím?

KAREL

Ta dáma co vyšla před chvílí ven. Vaše žena?

FRANTIŠEK

Ne. Není to moje...žena. Ty jsi s ní nemluvil?

KAREL

Nikoli, a netykejte mi. Močil jsem za rohem.

FRANTIŠEK

Na fasádu?

KAREL

Dovolte? Vypadám snad jako nějaký...kombajnista? Na strom. Takže říkáte, že ta krásná vesničanka je svobodná.

FRANTIŠEK

Bohužel není. Dáš si... tedy...Dáte si něco? Pane...?

KAREL

Tau.

FRANTIŠEK

To ne tohle...to nemyslíš vážně, že ne Karle?

KAREL

Pardon? Obávám se, že si mě s někým pletete.

Karel si jde pověsit buřinku.

FRANTIŠEK

(téměř pro sebe) To mě teda poser. *(Dívá se na Karla)*

KAREL

Nezahrajeme si biliár? Než dorazí další zákazníci?

FRANTIŠEK

Nikdo nedorazí. Je zavřeno.

KAREL

Tím lépe. Tak tedy. Já hraji pouze o peníze. Vy?

FRANTIŠEK

Já nemám peníze. Ale možná...Půjčíte mi peněženku?

KAREL

Beze všeho.

Karel dá Frantovi peněženku. Jde k tágům. Franta vytáhne z peněženky tisícovku. František promluví nedůvěřivě na Karla.

FRANTIŠEK

Ah. Tady. Něco jsem našel.

KAREL

Výborně! Tak tedy, hraje?

Karel si bez skrupulí vezme peněženku a zasune ji do saka.

FRANTIŠEK

Rád.

Tma. Hudba.

SCÉNA 5

V přítmí za zvuku hudby vidíme zrychlenou sekvenci biliárového souboje. Asi dvě hodiny po začátku biliárové hry. Karel přichystá "biliárový trojúhelník". František si na stůl položí způle vypitou lahev. Hudba skončí a světlo začne s Karlovou rozehrávkou. František sedí, popíjí. Sledujeme Karlovu etudu, která se snaží hrát biliár s použitím jedné ruky. (Což dost dobře nejde). Mine. Franta je opilý, také mine. Poté zase Karel, poté Franta, trefí se.

KAREL

(Po dalším nepovedeném pokusu) Já tomu nerozumím. Už jste na mě vyhrál hotové jmění.

FRANTIŠEK

No to se nedá nic dělat.

KAREL

Hraju jak bez ruky.

FRANTIŠEK

No, z toho si nic nedělejte, to se někdy stává.

Vejde Ingrid.

KAREL

Madam. Dobrý večer. Krásný večer!

INGRID

Jsou dvě odpoledne. A tady má být zavřeno.

KAREL

S Vaší krásou vycházejí hvězdy i při dopoledním slunci.

INGRID

Domu!

KAREL

Dovolte, to je na mě opravdu trochu...urputné. Myslel jsem si o vás, že jste něžnější povahy.

Karel vypadá takovým zacházením dotčen. Vrátil se ke kulečníku.

INGRID

Domu! Proč jsi ho hned neposlal domů Franto?

FRANTIŠEK

Říkalas, že jsi ráda když se zabaví.

INGRID

Hlavně, že ty se bavíš dobře.

FRANTIŠEK

Jojo, není to špatný. Dneska se mi představil jako pan Tau.

INGRID

Karle...

Karel nereaguje.

INGRID (CONT'D)

Karle...

Zase nic

FRANTIŠEK

Pane Tau?

KAREL

Jistě?

INGRID

Ty mě nepoznáváš?

KAREL

Nemám zdání, ale rád Vás poznám blíže, pokud trochu "zklidníte hormon" jak se říká.

FRANTIŠEK

Vidíš Ingrid, zklidni hormon.

KAREL

Ale no tak, nebuďte hrubý na dámu! Tak co? Vyrazíme si?

INGRID

Ne.

KAREL

Vaše hloupost. Mohla by jste bydlet u mne na zámku.

FRANTIŠEK

Ale nepovídejte. Jste knížepán?

KAREL

Jsem majitel lesů a luk.

FRANTIŠEK

Aha. Vidíš, je to majitel lesů a luk.

Karel začne hrát biliár.

KAREL

Přidáte se, pane hostinský?

FRANTIŠEK

Rád. Než si dámu odvezete kočárem na zámek.

František se demonstrativně usměje na Ingrid. Obrátí se ke hře. Ingrid chvíli stojí jako opařená. Pak se rozejde, vezme ze stěny tágo a zrovna když se Karel chystá hrát, přetáhne ho tágem přes hlavu. Karel se složí k zemi.

FRANTIŠEK (CONT'D)

Ty ses zbláznila?! Tyvole! Karle! Seš normální? Do prdele! Poslední věc co tady potřebuju jsou policajti! Karle!

Franta chce Karlovi pomoci. Ingrid ho zadržuje.

INGRID

Počkej. Nech ho. Někdy to funguje.

FRANTIŠEK

Co někdy funguje? Vždyť je po něm. Chudák malej postiženej.

Karel se najednou pohne.

KAREL

Proboha...Ježíš Marja, nazdar Franto. Proč jsem na zemi? Já jsem ti tu zase usnul?

FRANTIŠEK

Neusnul, tvoje žena tě...

INGRID

Jo usnul. A tvoje žena tě přišla vyzvednout. Tak
(MORE)

INGRID (CONT'D)
pojd'. Jdem.

KAREL
Jasně. Jasně. Promiň. Co to mám sakra na sobě?

INGRID
No to by mě taky zajímalo.

Ingrid vezme Karla za límec, ten si po cestě stihne vzít buřinku. Vejde Monika. Chvíli je to jako by se zastavil čas.

FRANTIŠEK
Máme zavřeno.

KAREL
My už jsme se někdy viděli, že sle...

INGRID
Karle. Přestaň.

MONIKA
Dobrý večer, já...se přišla zeptat, jestli...Jestli tady není pan Fran...pan provozní, já tady... byla jsem tady...Už...jsme se viděli, pamatujete.

FRANTIŠEK
Ne. Nepamatujeme. Provozní tu není. Je pryč. Odjel. Daleko. Máme zavřeno. Nashle.

KAREL
Počkej Franto, ty už tady nejseš provozák?

INGRID
Je. Zatím. Vid' Františku?

FRANTIŠEK
Karle?

KAREL
Jo?

FRANTIŠEK
(ironicky) Seš bezvadnej chlap.

KAREL
Ježíš, to je od tebe hezký Františku.
jde k Frantovi, chce ho obejmout.

FRANTIŠEK
Ne...Ne. Nesahej na mě, jo?

KAREL
Tak...Teď jsem jako zmatenej. Jsem bezva nebo ne?

INGRID

Pojď Karlí. Jasně, že seš bezva. On tady teď bude muset...hodně uklízet. Tak se tady mějte pane provozní Františku. Na shledanou slečno...?

MONIKA

Monika.

INGRID

Moniko.

Ingrid se demonstrativně usměje na Františka i Moniku.

INGRID (CONT'D)

Jdeme Kájo.

KAREL

Na shledanou slečno. Rád jsem vás...

INGRID (OFF STAGE)

Karle!

KAREL

Jojo, jdu! A promiň Fanouši, že jsem ti tu spal.

FRANTIŠEK

To nic. Běž už, běž.

KAREL

Ahoj. Na shledanou.

Chvíli se dívá na Moniku.

INGRID (OFF STAGE)

KARLE!!

Karel odejde, oproti sobě zůstane stát Monika a František. Chvíli je ticho.

MONIKA

Dostal jste...

FRANTIŠEK

Dostal. A co? Byl tam můj starý rodný list co jsem kdysi někde nechal.

MONIKA

A můj...

FRANTIŠEK

A váš rodný list, kde jsem z nějakého důvodu napsaný jako váš fotr. Což by znamenalo, že jste moje dcera a protože já dceru nemám, nejspíš je to nějaká hodně blbá prdel.

MONIKA

Já ale jsem vaše dcera.

FRANTIŠEK

A já jsem lachtan Eda, jen jsem si na chvíli odplaval z výběhu řídit hospodu. Podívejte se...slečno, nebo paní...Jestli jste...Já nevím, třeba kolegyně od mojí vychlastané sestry a tohle je nějaká supervtipná skrytá kamera, tak vám oběma narovinu říkám polibte mě šos a jděte raději vymyslet nějakou zkurvenou vystřihovánku pro ty vaše dementy.

Monika se na něj dívá, nechápe.

FRANTIŠEK (CONT'D)

Hele, i kdyby jste na krásno byla moje dcera...Jak bych vám to popsal. Každý se někdy v životě dostane na nějaký okraj...a jestli má okraj nějaký okraj, tak já už tam jsem. Takže si dcerku, úplně nemůžu dovolit.

MONIKA

Monika, těší mě.

František se na ni dlouze podívá

FRANTIŠEK

Tam jsou dveře, jestli budete chtít něco k pití, přijďte zítra ve dvanáct. Pokud teda nějaký zítra pro tuhle díru ještě bude. Monika, to je vážně ošklivý jméno.

MONIKA

Máma se jmenovala Iva.

FRANTIŠEK

Vím, četl jsem to v tom listě. Žádnou Ivu neznám. Běžte domů a ségře vyřidte, že je kráva.

MONIKA

Nemám ségru.

FRANTIŠEK

No ještě aby. Mojí ségře. Jděte. Opravdu mě to unavuje.

MONIKA

Jmenujete se František Peleš, Váš otec, tedy můj děda se jmenuje stejně jako vy. Vaše maminka se jmenovala Eliška a měl jste ji hrozně rád, prý Vás moc sebralo když umřela. Vyučil jste se jako truhlář, ale nešlo vám to, máte rád dokumenty o zvířatech, umíte hrát na kytaru a měl jste kapelu která se jmenovala Vajca Stryca Šveca, což mi teda přijde jako strašný název, ale to už je asi minulost. Po tom co Vaše maminka zemřela jste se přestěhoval do Kanady, pracoval jste tam na stavbách a žil v české komunitě, kde jste poznal moji mámu Ivu Zavřelovou a nesnažte se ji zapřít, chodili jste spolu dva roky, dva roky! Dal

(MORE)

MONIKA (CONT'D)

jste ji dárek. Plyšáka. Lachtana Edu. (*vytáhne ho z batohu*) Tady toho. Když vám řekla, že je těhotná, zmizel jste. Na penisu máte pigmentovou skvrnu ve tvaru...

FRANTIŠEK

Dost! Dobře, dobře. Já...Tyvole Eda.

František se přiblíží k Monice, vezme si od ní Edu. Drží ho. Sedne si.

MONIKA

Máma umřela před čtrnácti dny. Já nikoho nemám. Dala mi nějaký peníze, ne moc. Tak akorát na letenku sem. Řekla kde vás asi můžu najít.

Franta se stále dívá na Edu.

MONIKA (CONT'D)

Taky mi řekla, že nejste špatnej člověk. Jen, že jste asi tenkrát neměl rozum.

Franta se pořád nehýbe. V jeho obličejí můžeme rozeznat smutnou emoci.

FRANTIŠEK

Je mi to líto.

MONIKA

To i mě. Co...Co budeme dělat?

FRANTIŠEK

To je dobrá otázka.

MONIKA

Protože, já teď opravdu nemám kam jít.

FRANTIŠEK

Tak to vítejte v klubu. Za pár dní přijdu o barák, pak o vybavení téhle hospody a nakonec i o tu hospodu. Radím Vám dobře Moniko, běžte si hledat tatínka jinam.

MONIKA

To myslíte vážně? Já...Budu tady klidně pomáhat, umývat nádobí.

FRANTIŠEK

S těmahle nehtama? Dost pochybuju, že jste někdy viděla špinavý hadr z blízka.

MONIKA

Prosím.

FRANTIŠEK

Podívejte se. Sedmnáct let je dlouhá doba, myslím, že je zbytečné...si k sobě hledat cestu. Kdybych,

(MORE)

FRANTIŠEK (CONT'D)

podotýkám kdybych, byl v pohodě, což nejsem, ale
kdybych byl, můžem se o tom bavit. Ale takhle ne
Promiňte Marcelko.

MONIKA

Monika.

FRANTIŠEK

Jasně.

Poprvé se na ni podívá.

FRANTIŠEK (CONT'D)

No po mě asi nejste.

MONIKA

To doufám.

Pauza.

FRANTIŠEK

Ve vrchním patře tady je taková místnost, bydlel tam
váš děda než jsem ho... než umřel. Je to trochu
plesnivý, ale než vymyslíte kam půjdete, může vám to
stačit.

MONIKA

Díky.

FRANTIŠEK

Já vám to tam nachystám.

MONIKA

Dobře. Na shledanou.

FRANTIŠEK

No. Nashle.

*Monika odejde. František se za ní dívá. Pak se
podívá na Edu. Tma.*

SCÉNA 6

*O dva dny později. Vejde Monika, nese nákup.
Převážně ovoce. Rozsvítí a vykládá věci na stůl.
Otevře dveře na zahrádku. Vypadne na ni kus
nějakého nábytku a spousta nepořádku.*

MONIKA

Ježišmarja.

Vejde Jana.

JANA

Dobrý den.

MONIKA

Dobrý den.

JANA

Co tady...?

MONIKA

Já tu jen chtěla vyvětrat. Tohle na mě spadlo.

JANA

To je bordel co?

MONIKA

No...

JANA

Nikdo tu nechodí, tak se zahrádka používá jako...

MONIKA

Jako smetiště?

Jana se chvíli dívá na Moniku, pak se k ní zprudka rozběhne, obejmě ji tak, že obě spadnou do harampádí.

MONIKA (CONT'D)

Počkejte...Co to...

JANA

Vy jste...To je...

MONIKA

Nechte mě proboha...

Jana stále mačká Moniku, vstoupí Karel. Na ruce, která mu zbyla má sádru. Jen civí na ženskou bitku. Vejde František. Objímací bitka v odpadcích stále probíhá.

FRANTIŠEK

Ahoj Karle. (všimne si bitky) Co se to tu sakra děje?

KAREL

Nevím, ale vzrušuje mě to.

František se rozejde k dámám.

FRANTIŠEK

Hej! Jano! Ona tady nekrade, nech ji bejt.

JANA

Já vím, že nekrade. Já vím!

František dámy oddělí.

MONIKA

Co to sakra bylo? Jste normální?

JANA

Já jsem Jana! Už jsme se viděli, moc mě těší Moničko, já jsem tvoje teta.

MONIKA

Jo, já se pamatuju, vy pracujete ve školce.

FRANTIŠEK

Jaká teta? Jano vzpamatuj se tyvole.

JANA

Když je tvoje dcera, tak já jsem její teta! My máme dítě Franto!

FRANTIŠEK

Jestli je to moje dcera, to musíme teprve ověřit.

MONIKA

Ověřit? Co chcete ověřovat?

FRANTIŠEK

A "my", žádný dítě nemáme, jestli je tady Milada moje dcera...

MONIKA

Monika.

FRANTIŠEK

Cože?

MONIKA

Monika se jmenuju.

FRANTIŠEK

Jo, pardon. Jestli je Monika moje, tak je moje, není tvoje. Ty máš parchantů plnou školku.

JANA

Františku ona je zázrak, spasení, konečně se můžeš začít chovat jako člověk!

MONIKA

Zázrak?

FRANTIŠEK

Ona je jeblá, neposlouchejte ji.

KAREL

Co se to tady sakra děje?

FRANTIŠEK

Karle nesor se do toho.

JANA

Tak já jsem jeblá jo? Je to tvoje dcera nebo ne?

KAREL

Dcera?

FRANTIŠEK

Karle...

JANA

Jste nebo ne?

MONIKA

Jsem!

FRANTIŠEK

To kurva není jistý.

KAREL

Ty máš dceru Franto?

FRANTIŠEK

Karle nesar mě.

JANA

Je naše. Já to cítím. Franto, řeknu ti to tak abys tomu rozuměl. Jestli to posereš, tvůj život už bude stát vždycky za hovno. "Kdo se nestará o své blízké a zvláště o členy rodiny, zapřel víru a je horší než nevěřící." Timoteovi, kapitola pátá, verš osmý.

FRANTIŠEK

Budu o tom přemýšlet. Běž domů Jani, vypadáš unaveně.

JANA

Necháme si ji?

MONIKA

Necháme? Já nejsem pes z útulku do prdele.

KAREL

Já bych si vás nechal.

FRANTIŠEK

Karle sklapni.

MONIKA

Podívejte, jestli jste vážně takový člověk, tak se máma prostě spletla. Já si myslela, že to dopadne přesně takhle. Co jsem taky mohla čekat. Nezajímala jsem vás sedmnáct let, proč bych vás měla zajímat teď.

FRANTIŠEK

Jak jsem se mohl zajímat, když jsem o vás nevěděl?

MONIKA

Ale věděl! Vy jste věděl, že je těhotná!! Pardon. To už je teď jedno. Tady jsem vám koupila snídani. Nashle.

Má se k odchodu.

JANA

Přece ji nenecháš odejít ty...ty...debile!

FRANTIŠEK

Přestaň mi nadávat.

KAREL

Tak já si vezmu tady ten banán.

FRANTIŠEK

Nesahej na ten banán.

KAREL

Ok. Vezmu si tohle jablko.

JANA

To je kiwi Karle. Franto dělej!

Monika už je skoro pryč.

FRANTIŠEK

Počkejte. Počkejte no...Jestli, je to tak jak říkáte a vy nemáte kam jít tak...Tu zůstanete? Můžeme tomu dát šanci ne?

Monika se podívá na Frantu. Nabídne mu ruku.

MONIKA

Monika.

Karel proaktivně přistoupí, jde se představit.

KAREL

Karel. Kája...Jak chcete.

Chce jí podat ruku, ale žádnou nemá.

JANA

Pojď Kájo. Vezmu tě na procházku.

Karel si vezme ze stolu zasádrovanou rukou banán, společně s Janou odejdou. Jana před odchodem ještě gestem naznačí, že "drží palce". Franta podá Monice ruku.

FRANTIŠEK

Já jsem Franta.

Tma.

SCÉNA 7

Ten samý den, jen o něco později. Rozsvítí se, začínáme "in medias res". Franta pije pivo. Podle dikce cca šesté.

FRANTIŠEK

...A to je vlastně všechno. Nemyslím, že existuje dostatečná forma omluvy. Prostě jsem se tenkrát posral.

MONIKA

Dobře.

FRANTIŠEK

A chtěl bych to vynahradit.

MONIKA

No dobře. Já nemám kam jít, takže, klidně vynahrázejte. Teda vynahrázej.

FRANTIŠEK

No musíme si povídat, ať se lépe poznáme.

MONIKA

Jo. To asi...

FRANTIŠEK

Určitě. Určitě.

Nastane trapné ticho.

FRANTIŠEK (CONT'D)

Takže...Si holka.

MONIKA

No...

FRANTIŠEK

Takže si...hraješ s panenkama?

MONIKA

Ne.

FRANTIŠEK

Aha. Nemáš je ráda jo?

MONIKA

Ne. Proto ne.

FRANTIŠEK

Jo, jasně...Tak proč?

MONIKA

Je mi sedmnáct.

FRANTIŠEK

A to znamená?

MONIKA

Že si ráda hraju s úplně jinýma věcma.

FRANTIŠEK

Jo? No tak jasně...v sedmnácti...to už si můžeš hrát...s kým chceš...teda s čím chceš.

MONIKA

V Kanadě jsem hrála hokej.

FRANTIŠEK

Hokej jo?

MONIKA

No...Hokej no.

FRANTIŠEK

Jak to? Dyť seš holka.

Monika na to nic neřekne. Vypadá trochu překvapeně machistickou energií svého otce.

FRANTIŠEK (CONT'D)

Ne. Tak jasně. I holky můžou hrát hokej. Je to sice divný, jakože hodně divný, ale proč ne. Možná nebezpečný. Nechtěla bys zkusit jiný sport? On je hokej náročnej...Hlavně finančně taky.

MONIKA

Aha...A jaký třeba sport bych měla zkusit?

FRANTIŠEK

Jestli tě lákají sporty kde se...tříská palicí do věcí...tak třeba baseball, to je fajn sport.

MONIKA

Jo?

FRANTIŠEK

Jojo. Nebo takový to...Hrajou to v Anglii. S palicema a s koulema...Jak se to?

MONIKA

Nevím.

FRANTIŠEK

Ale jo. Víš, dyť seš chytrá holka. S koulema a palicema...

MONIKA

Fakt nevim. Koule a palice.

FRANTIŠEK

Krokot!! Můžeš hrát krokot. I když nevím, jestli se krokot v česku hraje.

MONIKA

Krokety jo?

FRANTIŠEK

Krokety no. Hrají to s palicema a koulema. No vidíš jak nám to povídání jde.

MONIKA

Úplně zírám.

FRANTIŠEK

Můžeme si říkat zábavné historky ze života.

MONIKA

Okej. Já začnu. Je o tom, jak jsem sedmnáct roků vyrůstala bez otce a má docela nečekanou pointu.

František nadšeně poslouchá, kýve, pak mu to dojde.

FRANTIŠEK

Jo. Hele. To bylo...Vtipné. Trochu zákeřné, trochu moc na tělo ty...jedna...holko...moje.

Štouchne jí do ramene, trochu neohrabaně, jako by byla jeden ze štampastů. Monika mu to vrátí.

MONIKA

To nic...Tati.

To Františka trochu zarazí.

MONIKA (CONT'D)

Co je?

FRANTIŠEK

Nic nic. Nikdy jsem nečekal, že...že by mi někdo mohl takhle říkat.

MONIKA

Mám ti říkat jinak?

FRANTIŠEK

Třeba jak?

MONIKA

Třeba...Ten co se na nás vysral?

FRANTIŠEK

Tati bude asi stačit.

MONIKA

Já si myslím. Tak co tvoje historka?

FRANTIŠEK

Co bych tak...Jo to bylo zábavný. Teda pro mě ne, ale
(MORE)

FRANTIŠEK (CONT'D)

pro pozorovatele to musí být zábava. Jednou jsem se doma strašně ožral, sám jo? No. A jak jsem byl zduněnej, tak mi začalo být horko. Motal jsem se, chtělo se mi trochu zvracet. Tak jsem si řekl, že si sundám svetr a půjdu se vyblít. Jako...Na hajzl. A jak jsem byl ožralej, tak mi ten svetr nešel sundat (*je rozparáděný, začne historku předvádět*), zamotal jsem se v něm, ale jako strašlivě, vůbec nešel dolů, zasukovaný ruce, znáš to, jak to máš přetažené přes hlavu a nevíš která bije. Jak jsem byl takhle zamotaný, tak jsem zakopnul, spadl jsem a ten svetr, jak jsem ho měl okolo hlavy, tak jsem si do něj nablil a usnul jsem tam takhle. Ráno jsem se probudil a měl jsem normálně a to přísahám z těch grcků na ksichtě varhánky. Takový ty co máš na prstech když seš dlouho ve vaně nebo v bazénu. Tak takový varhánky se mi z těch blitek udělali na tlamě.

Franta se začne smát, Monika se moc nebaví.

FRANTIŠEK (CONT'D)

No nic no. A takových historek já mám spoustu.

MONIKA

Fakt? To je super. Těším se na další.

FRANTIŠEK

Dívej, už asi nemusíš bydlet tady na půdě. Pojď. Zavřem to tady, stejně už dneska nikdo nedoleze. Nastěhujeme tě normálně ke mně. Teda k nám, teď už to bude u nás doma. Co říkáš?

MONIKA

To by...bylo hezký. Hrozně to tam smrdí.

FRANTIŠEK

Ono to v baráku není o nic lepší, ale plíseň tam není. Tak pojď.

Mají se k odchodu. Vejde Jana. Vypadá vyděšeně.

JANA

Fáno?

FRANTIŠEK

Nazdar ségra. Neříkej mi Fáno. Dívej. Už jsme kamarádi.

MONIKA

Dobrý den.

JANA

Franto. Už.

FRANTIŠEK

Jani, já na tvoje metafory nemám čas. Nevím co znamená "už", když to nesouvisí s žádnou další informací.

JANA

Už se to stalo.

FRANTIŠEK

Jano nepomáháš. Druhý příchod Kristova vědomí? Nevím co znamená "už". Každopádně zrovna odcházíme.

JANA

Exekutoři. Měls je u baráku. Zapečetili ti dveře. Už...Už se tam nedostaneš. Zabavili ti...Náš barák. Barák ve kterým jsme vyrostli. Tak jsem ti to přišla říct.

Trochu zhrouceně si sedne, začne pít Frantovo pivo.

FRANTIŠEK

Kurvy jedny.

JANA

Nene Franto. Kurva seš tady ty a platíš za všechno co jsi kdy udělal.

FRANTIŠEK

Jano...

JANA

Platíš za všechno cos udělal tátovi a...

MONIKA

O čem to mluvíte?

FRANTIŠEK

Teta trochu chlastá, vlastně trochu dost. Neposlouchej ji.

JANA

Udělal jsi strašnou spoustu strašných věcí. A on ti stejně nadělí dítě. Já, která chci dítě celý život, která jsem začala věřit v boha jen abych mohla mít svoje vlastní dítě, tak mám hovno.

MONIKA

Notak, máte přece dětičky ve školce.

JANA

Ti malí zasrani? Já chci svoje. Ne vychovávat děcko každý druhý vesnický pizdy aby...

FRANTIŠEK

Tak. A dost, už ses vykecala a můžeš jít. Dík, žes mi to přišla říct. Na. Tady máš lahev vodky a šmáruj.

V ten moment nepozorovaně vstoupí Karel. Pouze pozoruje hádku.

JANA

Dej si Moničko na tohohle pána pozor. Není to hodnej člověk.

FRANTIŠEK

Já, že nejsem hodnej člověk.

JANA

Ty seš přesnej opak hodnýho člověka.

FRANTIŠEK

Tak opak jo?

JANA

Jo opak. Ty kokote.

MONIKA

Takhle s mým tátou mluvit nebudete.

JANA

Holčičko, on je tvůj táta den a půl tak se do toho nesar!

FRANTIŠEK

Nemluv takhle s mojí dcerou.

JANA

Já tě tak strašně nenávidim! Tak hrozně moc!

Hodí po Karlovi dopitou lahev piva. Karel uhne, dopadne vedle Karla. Všichni si ho všimnou.

FRANTIŠEK

Karle, ahoj. Co...Co to máš s rukou?

KAREL

Přišel jsem o ni když mě přejel ten můj kombajn.

JANA

S tou druhou...

KAREL

Jo aha. Už jsem tu s tou sádrrou dneska byl, jen jste si toho nevšimli. (Monice) Víte, nikoho nezajímám. Zlomil jsem si ji, když jsem krmil andulku.

MONIKA

Cože? Jak se Vám to povedlo.

KAREL

Máš moc krásnou ženu Franto.

FRANTIŠEK

Dceru.

KAREL

Ty máš dceru?

FRANTIŠEK

(jen vydechne) Proč jsi přišel Karle?

KAREL

Vyčůrat se.

FRANTIŠEK

No tak běž.

KAREL

Tak jo.

*Karel v napjatém tichu projde na záchod.
František poté šeptem.*

FRANTIŠEK

A dost Jano. Takhle se ke mně v mojí hospodě chovat nebudeš kurva.

MONIKA

Co se stalo s panem dědou?

FRANTIŠEK

S panem dědou se nestalo nic. Pan děda je po smrti a paní teta půjde střízlivět domů.

Karel vyjde z WC.

KAREL

Můžu...se zeptat?

FRANTIŠEK

Co je?

KAREL

Já bych potřeboval pomoct.

MONIKA

S čím?

KAREL

Se chcaním. Nemůžu si ho vyndat.

Monika vypadá, že se pozvrací.

JANA

Já ti pomůžu Kájo.

FRANTIŠEK

No Jano?

JANA

Co? Ty bys mu pomohl?

FRANTIŠEK

Ne.

JANA

No tak nadržkuj.

FRANTIŠEK

Přece mu nebudeš sahat na...

JANA

Co je tobě do toho na co já budu sahat.

FRANTIŠEK

Zakazuju ti sahat Karlovi na ptáka. Zavolám Ingrid, ona to udělá.

KAREL

Ingrid je v práci a jestli budeme ještě chvílku diskutovat, tak se tady pochčiju.

FRANTIŠEK

No hovnama si mi to tady už vyzdobil, pochcat mi to tu nemusíš. Tak prosím Jani. Pomož Karlovi.

JANA

Já s tím problémem nemám. Pojd' Karle. To zvládneme.

Karel a Jana zmizí na WC.

FRANTIŠEK

No. Takhle to tu chodí.

MONIKA

To je teda dost strašný.

FRANTIŠEK

Může to být i horší. Tady ten pán, jak nemá ty ruce. Co mu teď ségra na hajzlu drží ptáka, toho kdysi přejel kombajn.

MONIKA

Slyšela jsem...Je trochu debil, co?

FRANTIŠEK

Ale až od té doby. Byl to super chlap, ale jak mi sem tenkrát přiběhl rozesračkovaněj z toho pole, tak tady ten flek u dveří, tak tam skoro vykřvácel. Drsné co?

MONIKA

Ježíši já se pobleju.

Jana vyutíká z WC

JANA

Ježíši já se pobleju. On se mi normálně udělal na ruku.

Vyběhne Karel, kalhoty má u kolen.

KAREL

Promiň!! Já nechtěl. My už nemáme s Ingrid sex a...Já se omlouvám.

JANA

Já se tady na to vyseru! Vyseru!

Odběhne ven.

KAREL

Já nechtěl, prosím tě neříkej to ženě!

Odběhne za ní. František a Monika zůstanou sami.

FRANTIŠEK

Trochu si říkám, jestli si v té Kanadě neměla zůstat.

MONIKA

No nebudu lhát, už mě to napadlo. Půjdu se projít, je mi trochu...Vlastně dost...Blbě.

FRANTIŠEK

To je vesnica. Na to si zvykneš. Chceš panáka?

MONIKA

Je mi sedmnáct.

FRANTIŠEK

Tak ti dám zelenou.

František naleje dva panáky. Dají si.

FRANTIŠEK (CONT'D)

No vidíš. Po tátovi.

MONIKA

No, toho se bojím. Zajedu si do města.

FRANTIŠEK

Autobus jezdí ze zastávky kousek od...

MONIKA

Já vím. Bydlela jsem týden na hotelu, než jsme se potkali.

FRANTIŠEK

Jasně. Tak...Ahoj.

MONIKA

Tak...Ahoj.

Rozpačité ticho Monika ukončí odchodem. Franta lehce ironicky.

FRANTIŠEK

Nevadí že nemám barák. Mám dceru.

Pauza pak zcela upřímně.

FRANTIŠEK (CONT'D)

Ty krávo. Já mám dítě. Já mám dceru! Dceru! Holku!

Začne se smát. Z vesela si pustí muziku. Počne až nečekaně energické tanečně-pěvecké kreaace. Po nějaké době vejde muž v černé kurýrské uniformě. Je velmi tajemný a prakticky nepoužívá intonaci. Nějakou dobu trvá, než si ho Franta všimne. Udělá otočku, uvidí muže.

FRANTIŠEK (CONT'D)

Vy kokote ty vole!

Rychle vypne rádio.

FRANTIŠEK (CONT'D)

Dobrej. Chcete něco?

KURÝR

Dobrý den. Pan František Peleš?

FRANTIŠEK

No. Co je? Jste z exeku...

KURÝR

Ne. Máte příští týden narozeniny?

FRANTIŠEK

Jo.

KURÝR

Mám pro vás dárek.

FRANTIŠEK

Dárek?

KURÝR

Balíček.

FRANTIŠEK

Od koho?

KURÝR

To není vaše věc.

FRANTIŠEK

Pardon?

KURÝR

Tady mi to podepište.

František je tak v šoku, že podepíše.

FRANTIŠEK

No tak mi to dejte.

KURÝR

Mám to venku.

FRANTIŠEK

Tak to přineste ne?

KURÝR

Dobře.

Kurýr jde ven, František za ním vyhlédne ze dveří.

FRANTIŠEK

Co to je? CO TO SAKRA JE?!

Hudba. Padá opona.

DĚJSTVÍ IIScéna 1

Na jevišti stojí František a Kurýr. Krom nich ještě obrovský (slovy obrovský) trezor. Alespoň tři a půl metru vysoký a dva metry široký kovový trezor. Kurýr má klasickou stěhovací rudlu. František se fascinovaně dívá na obrovitou věc uprostřed hospody položenou na zničeném kulečnickovém stole. Z rádia hraje Karel Gott - Trezor

FRANTIŠEK

Že ale máte sílu.

KURÝR

Hm.

FRANTIŠEK

A jak jste to sem protáhl těma malýma dveřma, to jsem teda ještě neviděl.

KURÝR

Léta praxe.

FRANTIŠEK

Jste si jistej, že je to pro mě jo?

KURÝR

Ano.

FRANTIŠEK

Co v tom je?

KURÝR

Nevím.

FRANTIŠEK

Supr. Takže jste mi do hospody nasral třímetrový trezor a nevíte co v něm je.

KURÝR

Já zásilky nosím. Neotvírám.

FRANTIŠEK

(S humorem) To vás musím seznámit se ségrou, ta zásilky otvírá a je jí úplně jedno pro koho jsou. He. Hehe. He. He.

Kurýr se na něj jen podívá, nehne ani brvou.

KURÝR

Ještě pro vás mám toto.

Dá mu obálku.

FRANTIŠEK

To je zas co? Nemám brýle.

Jde hledat brýle za bar. Kurýr mezitím zmizí.

FRANTIŠEK (CONT'D)

První dcera, pak trezor, heleďte, že vy jste z nějakého...

Otočí se, má na sobě brýle, kurýr tam není. František si je dvakrát nasadí a sundá, aby měl jistotu. Otevře obálku. ČTE.

FRANTIŠEK (CONT'D)

"Chceš - li štěstí otevřít tři činů musíš učiniti." Co to má být do hajzlu.

Jde ke dveřím. Volá z nich.

FRANTIŠEK (CONT'D)

Děláte si prdel? Nakvartýrujete mi do hospody takovou ludru a dáte mi do ruky rýmovačku?!

Vrátí se k četbě.

FRANTIŠEK (CONT'D)

"Čin ty prvý splnit musíš, za krátko už peníz držíš. Nechceš-li, by se tvůj pajz topil v temných blátech, obsluhuj pro jednou...v pěkných šatech" No to běžte do prdele. Tady budu sám pro sebe číst nějaký posraný básničky.

Jde a vyhodí obálku do koše. Postaví se čelem k trezoru. Vypne rádio.

FRANTIŠEK (CONT'D)

To mi někdo dělá naschvál tohle. Tak pojd'.

Jde k trezoru a násilím se ho snaží otevřít. Nejde to.

FRANTIŠEK (CONT'D)

Krucinál...

Jde ke koši, vezme obálku. Čte.

FRANTIŠEK (CONT'D)

"Topil v temných blátech, obsluhuj pro jednou v pěkných šatech" V pěkných šatech...

Vejde Jana. Franta rychle schová obálku.

JANA

Přišla jsem se ti omluvit.

FRANTIŠEK

To nic.

JANA

Tak jo.

Má se k odchodu.

FRANTIŠEK

Hej. Hej! Ty na to nic neřekneš?

JANA

Co ti mám říct. Přišla jsem se omluvit, tys řek "to nic" a tím je to vyřešené. Ahoj.

FRANTIŠEK

Jano. Musíš přestat pít.

JANA

Proč jako?

FRANTIŠEK

Uprostřed hospody mi stojí třímetrová kovová krabice a ty sis toho nevšimla.

JANA

Ježíši kryste! Proč tady máš trezor? Vždyť...Ti rozbil stůl a zabírá spoustu místa. Před hodinou to tady nebylo. Franto to není dobrá dekorace tohle. To lidi nenaláká.

FRANTIŠEK

To není dekorace. Někdo mi to dal.

JANA

Kdo by ti dával trezor? Co v něm je?

FRANTIŠEK

Kladeš výborné otázky.

JANA

Jo?

FRANTIŠEK

Nojo. Mě zatím vůbec nenapadlo si takové otázky položit.

JANA

Protože seš blbej.

FRANTIŠEK

Aha.

JANA

Nojo. Tak si to tady vyřeš. To jsou tvoje problémy. Já mám svých dost.

FRANTIŠEK

Myslíš, že se tenhle podnik topí v temných blátech?

JANA

Spíš ve sračkách. Kvůli tobě. Ty sračko.

FRANTIŠEK

Teď ses mi přišla omluvit ne?

JANA

A už teď toho lituju. Tak čau.

FRANTIŠEK

Jano. Mám...chtěl jsem se zeptat. Nepůjčila bys mi nějaké...tvoje šaty?

JANA

Co?

FRANTIŠEK

Hasiči, budou mít karneval. Chci jít za tebe.

JANA

Ty seš debil.

FRANTIŠEK

Vážně. A ty můžeš jít za mě.

JANA

A víš co...Tak jo. Bude to...Taková usmiřovací akce. Můžeme vzít i tu naši holku.

FRANTIŠEK

No! Přesně. Přesně tak jsem to myslel.

JANA

Tak jo. Tak pojd', něco si vybereš.

FRANTIŠEK

Díky. Díky moc ségra!

Rychle odcházejí. František se ještě jednou podívá na trezor. Zavře. Je tma.

SCÉNA 2

Vejde Karel. Je tma, ale vidíme jeho siluetu, když prochází před oknem zahrádky. Narazí do trezoru. Stojí přímo před ním. Couvá, usedne na židli. Vejde Ingrid. Okamžitě jde pro Karla. Trezoru si nevšimne, postaví se před něj. Stojíce zády k trezoru drsně promlouvá ke Karlovi.

INGRID

No jistě. Kde jinde.

KAREL

Já jsem...

INGRID

Tys měl uspat holky. Uspal si je?

KAREL

Ne...Ale...Hele!

INGRID

Žádný hele, já jedu do města, mám dámskou jízdu. Ty sis měl dát léky, uspat, hlídat. Dal sis léky?

KAREL

Dal, ale asi málo, mám vidiny.

INGRID

Tak si dáš ještě, já nemám čas.

KAREL

A co, že mám udělat?

INGRID

Uspat holky!

KAREL

Jo vlastně!

Karel se udeří do čela, to způsobí jeho "proměnu" Ingrid. Vezme Karla za rukáv a táhne jej ven z hospody. Okamžitě se vrací, rozsvítí a dívá se na trezor. Karel přijde hned po ní, plácnutí do čela způsobí, že zapomněl, že tam trezor byl, že tam byl on a kdo vlastně je.

KAREL (CONT'D)

Dobrá večer vespolek, máte otevřeno?

INGRID

Kájo ty to vidíš taky?

KAREL

Prosím?

INGRID

No to...tohle! Tu věc! (*ukáže na trezor*)

KAREL

Panebože! Proč tu máte tak velký trezor!

INGRID

Vždyť jsi ho teď viděl! Teď! Teď jsi tady seděl!

KAREL

Co to povídáte ženská, co mi tykáte? Tenhle...podnik, ten trezor i vás vidím poprvé v životě. Já se jen přišel zeptat, jaké máte polívky. A vůbec, já musím jít podojit kravku, protože jinak na jaře už nezaseju. Má účta!

Začne odcházet. Ingrid jej zápasnickým chvatem

položí. Z kapsy vytáhne prášky, dá mu je do pusu!

KAREL (CONT'D)
Krucí, ženská bláznivá.

INGRID
Kousej!

Karel kouše. Za chvíli je sám sebou.

KAREL
Ahoj lásko. Co děláme u Franty?

Ingrid jen zoufale vydechne. Ukáže směrem na trezor.

KAREL (CONT'D)
Co to sakra je? Proč tu má Franta ten trezor?

INGRID
Takže ho vidíš?

KAREL
Jasně. Vždyť je obrovský. Co tu děláme? Teď jsem uspával holky...

INGRID
Kájo. Já tě mám ráda, ale já už opravdu nemůžu. Proč nejíš ty prášky?

KAREL
Jím. Dobře...někdy zapomenu. Podívej. Já chápu, že máme manželskou krizi, ale teď se musí řešit něco jiného.

INGRID
Jo? A co?

KAREL
Tebe nezajímá, proč má Franta v hospodě tuhle věc? Mě teda jo!

Zvedne se, nadšeně prozkoumává trezor. Ingrid jej pozoruje.

INGRID
Počkáš tady?

KAREL
S tím trezorem? Co když...ožije?

INGRID
Ožije? Teď jsem ti dala prášky.

KAREL
Takže?

INGRID

Takže neožije. Trezory neožívají. Jsou to trezory. Jdu pro starostu. Tohle by měl vidět. Počkej tady! Nikam nechod'. Slyšíš? Nikam. Nechod'!

KAREL

Jo pořád. Já ti rozumím. Jsem snad postiženej nebo co?

INGRID

No to sice ne ale...Jak se jmenuješ?

KAREL

Karel.

INGRID

Dál?

KAREL

Šťastný.

INGRID

Fajn. A já jsem?

KAREL

Nasraná?

INGRID

Karle!

KAREL

Šťastná. Ingrid. Moje žena. Tak vidíš. Jsem v pohodě, jdi pro starostu, já to tu pohlídám.

INGRID

Fajn. Čau. Hlavně se neprašť do hlavy. Víš, jak to dopadá.

KAREL

Jasný. Pá. No běž.

Ingrid odejde. Karel zůstane sám. Chvíli se dívá na trezor. Obejde ho. Pak zkouší zlomenou rukou trezor otevřít. Nezvládne to, zavrávorá, spadne a udeří se do hlavy. Skončí na zemi. Vejde Monika. Karel vyskočí, po ráně opět neví, která bije a je poměrně úlisný.

KAREL (CONT'D)

Dobrý den madam, vítejte u nás v bance.

MONIKA

Pardon?

KAREL

Neomlouvejte se, my jsme rádi, že jste přišla. Něco k pití?

MONIKA

Ne. Děkuji, byla jsem ve městě...Pan František tady není?

KAREL

Pan ředitel je na dovolené.

MONIKA

Ředitel...na dovolené? Jaký ředitel?

Karel se přibližuje k Monice, tím ji usadí ke stolu. Sedne si proti ní, vypadá to opravdu jako sezení s bankovním poradcem na pobočce.

KAREL

Vaše ctěné jméno?

MONIKA

Monika...

KAREL

Rastislav, hypoteční poradce. Sedí se vám dobře? Je vše v pořádku? Nechcete se posadit na něco jiného?

MONIKA

Ne. Děkuji. Už jsme se viděli pane Karle.

KAREL

Jsem Rastislav.

MONIKA

Fajn. Tedy, Rastislave. Proč je tady proboha ten trezor?

KAREL

Protože jste v bance do prdele! Tak chcete tu hypotéku nebo ne?! Ehm...Omlouvám se, někdy mi ujedou nervy. To víte, moc práce. Co by jste tedy ráda?

MONIKA

Já...Hledám tátu. Nebyl tady?

KAREL

To tedy nebyl, ale já, já se o vás, krásná slečno mile rád postarám. Můžete mi u toho klidně říkat Tati!

Karel se prudce postaví, plazí se přes stůl k Monice. Což je bez použití rukou mimořádně těžký úkon.

KAREL (CONT'D)

Pokud chcete, zamknu pobočku a o úvěrové sazbě si můžeme popovídat hezky v soukromí, drahá Moniko. Ničeho se nebojte.

Během svého toužebného monologu se ze stolu Karel dostane až k Monice a sedne si ji na klín, ta je tak v šoku, že se ani nehýbe.

MONIKA

Pomoc...

KAREL

Já vám pomohu s čímkoli, jen mne polibte, no tak, no tak.

Karel sedíce na Monice špulí svá ústa. V ten moment dostane od Moniky facku. Nespadne, zůstane pouze v nevědomí sedět na Monice, která se v ten moment nemůže hýbat. Snaží se ze sebe Karla sundat, v ten moment vstoupí Franta oděn v šatech své sestry Jany. Vidí Karla sedícího na Monice.

MONIKA

Co to máš na sobě?

FRANTIŠEK

Dovol abych se tě zeptal na totéž.

MONIKA

Dáš to dolů prosím?

FRANTIŠEK

Ne. Chci to mít na sobě.

MONIKA

Myslím tohle.

FRANTIŠEK

On není tohle, je to normální člověk, dokonce má právo volit. Karel! Šup! Vstávej.

Karel stále sedí na Monice, Franta přistoupí, začloumá s ním. Karel se začne probírat, vstoupí Ingrid. Vidí Karla sedět na Monice.

INGRID

Tak starosta prý jel uplácet někoho na kraj. (uvidí)
Co to do prdele děláš? Svádíte mi chlapa?

MONIKA

Dovolte?

KAREL

Jé. Lásko, jaké svádění, já tady hlídám trezor. Kde je pan starosta?

FRANTIŠEK

Starosta? K čemu starosta?

Ingrid mezitím dojde ke Karlovi, dá mu facku.

INGRID

Tak já se celou dobu starám a ty ze mně jen děláš krávu a když tě nehlídám tak saháš na mladý ženský!?

Facka opět změní Karlovi charakter.

FRANTIŠEK

Ingrid to...

MONIKA

Já jsem ale vůbec...

INGRID

Vy držte kušnu mladá dámo! Co si o sobě myslíte!

KAREL

Co na ni řveš?! Já tu ženskou miluju a ty se mi už nepleť do života! Svině!

INGRID

Dobře. Jak chceš.

Odchází. Nechá tam kabelku. Praští dveřma. Karel se vydá za ní. Franta ho che zastavit.

FRANTIŠEK

Karle počkej!

Karel dojde ke dveřím, křičí za Ingrid.

KAREL

Už abychom byli rozvedení! O všecko tě připravím! O všecko!

Karel praští dveřma. Pro ostatní.

KAREL (CONT'D)

Jako že se Jack jmenuju. O všecko ji připravím. Neměla mě tam tenkrát nechat v tom oceánu. Svině.

Karel míří k Monice.

KAREL (CONT'D)

Pojď lásko, uděláme si dítě.

FRANTIŠEK

No tak to zapomeň.

Dá Karlovi pohlavek. To Karla opět promění.

KAREL

Au ty vole. Co je? ... (Začne se smát) Co to máš na sobě Franto?

MONIKA

Jste v pořádku pane Karle?

KAREL

Jasně. Spíš se bojím o něj. Hele nemáš tu samou nemoc co já?

FRANTIŠEK

To teda nemám.

KAREL

No já ti nevím. Taky si prý oblíkám divný hadry, myslím si, že jsem někdo jiný a tahám domů zbytečnosti.

FRANTIŠEK

Ne, já jsem v pohodě.

MONIKA

Ne moment. Co se tady děje?

FRANTIŠEK

To je na dlouhý povídání. Sám tomu ještě moc nerozumím.

KAREL

Chápu. Taky se s tím učím žít, ale už to mám naštěstí pod kontrolou. Ingrid šla pro starostu, za chvíli tu bude.

FRANTIŠEK

Ingrid tady teď ... Ehm. Hmm. No. Proč pro starostu?

KAREL

Kvůli trezoru.

Monika už je u trezoru.

MONIKA

Nechceš nám to vysvětlit?

FRANTIŠEK

To bych hrozně rád víš.

KAREL

A ty šaty máš na sobě proč?

FRANTIŠEK

Aby moje nové dceři nechyběla máma. Budu to teď střídat.

MONIKA

Co?

FRANTIŠEK

A z trezoru ti uděláme pokojíček.

MONIKA

Cože?

KAREL

To je ale od tebe ale moc hezký Franto.

MONIKA

To teda není. Já bych raději normálního tátu, než chlupatou mámu.

V ten moment vejde Jana, která vypadá jako Franta.

JANA

V hasičárně teď ze mně mají akorát prdel. Vypadám jako idiot a ten knír už nikdy nesundám! Co to má být za výmysl Franto!

KAREL

A já si myslel, že jsem jediný.

FRANTIŠEK

Taky že seš!

MONIKA

No nevypadá to tak. Proč teta vypadá jako úchylák?

JANA

Protože jsem se převlíkla za tvého tátu.

MONIKA

Tak to je skoro přesně. Jen ještě trochu větší pupek.

FRANTIŠEK

No to je ohromně vtipné.

MONIKA

A tohle má být co? Princezna Fiona?

FRANTIŠEK

Já jsem tvoje teta.

KAREL

Před chvílí si říkal, že chceš být její máma.

JANA

Cože? Franto ty ses zbláznil.

MONIKA

Já do prdele nepotřebuju mámu.

JANA

Ale potřebuješ holčičko.

MONIKA

Jo, ale ne takovou.

KAREL

A určitě i nějakého kamaráda.

FRANTIŠEK

Karle dost.

MONIKA

Tak vysvětlíš nám o co tady jde?

FRANTIŠEK

Zatím nemám nejmenší tušení abych byl upřímný.

KAREL

No, ale je tu trezor. Uprostřed hospody. To je při nejmenším divný. Ty jsi její teta co chce být její máma, i když jsi její táta. A paní učitelka je úchlyná princezna Fiona, která chce být ty a pracovat v hasičárně i když je ve skutečnosti její teta a tvoje sestra. Jak to tak pozoruju, jsem rád, že jsem ještě dopadl tak jak jsem dopadl.

FRANTIŠEK

Jsme rádi, že jsi nám to tak hezky zrekapituloval. Jacku.

KAREL

Co?

JANA

Jacku?

FRANTIŠEK

Před chvílí si myslel, že je Jack z Titanicu.

KAREL

Nic takového jsem si nemyslel jo? Včera jsme se s Ingrid na ten film koukali. Bylo to trochu dlouhý, ale dobrý.

MONIKA

A Rastislava z banky znáte?

KAREL

Jasně, kdysi nám zařizoval hypotéku na barák. Vy ho znáte?

MONIKA

Tak napůl.

JANA

A dost. Jestli mi okamžitě nikdo nevysvětlí co se tu děje, jdu.

MONIKA

Já taky. Je to...Je to dost divný.

KAREL

Já se jdu podívat po Ingrid, už je to dlouho co šla pro starostu.

FRANTIŠEK

Fajn, klidně si jděte.

JANA

Takže nám nic neřekneš.

FRANTIŠEK

Ne.

Všichni se mají k odchodu, František vezme do ruky dopis z úkolem.

FRANTIŠEK (CONT'D)

(Pro sebe) Jo OBSLUHOVAT v pěkných šatech. (K ostatním) Stát! Tuhle hospodu nikdo neopustí dokud si tady něco neobjedná!

JANA

To je šílenec. Já jdu.

MONIKA

Tati...

FRANTIŠEK

Sednout do prdele!

Všichni si opatrně sedají ke stolům. Všichni si posedají je ticho. Do ticha vstoupí Ingrid. Chvíli se dívá na prapodivnou situaci. Beze slova jde pro kabelku. Mezitím Franta Ingrid zastoupí dveře. Napětí je citelné.

FRANTIŠEK (CONT'D)

Sedni si. Ingrid.

INGRID

Jani co to máš na...

FRANTIŠEK

Sednout!

INGRID

...Sobě.

KAREL

Co starosta?

INGRID

Nemluv na mě.

FRANTIŠEK

Ticho do hajzlu.

Monika se začne smát.

FRANTIŠEK (CONT'D)

Co je?

MONIKA

Vypadáš jak nasraná uklízečka.

FRANTIŠEK

Holka neštvi mě. Tohle dělám i kvůli tobě.

JANA

Františku co se děje?

FRANTIŠEK

Tak. Tiše. Teď si všichni, bez keců, něco objednáte.

KAREL

Já nic nechci.

FRANTIŠEK

Karle objednej si.

KAREL

Kávu.

FRANTIŠEK

Káva není.

KAREL

Jo vlastně. Tak Kafe.

FRANTIŠEK

Kafe není. Dáš si limonádu v lahvi. Všichni si dáte limonádu v lahvi.

JANA

Já chci vodku.

MONIKA

Já...

František se na ni podívá jako nasraná uklízečka.

MONIKA (CONT'D)

(s posměškem) Já si dám taky limču.

FRANTIŠEK

Já si myslím.

Franta jde za bar, všem dá limonádu a Janě láhev vodky.

JANA

Já chtěla jen panáka.

FRANTIŠEK

Pijte.

Všichni se napijí.

FRANTIŠEK (CONT'D)

Jsou to hezké šaty? Jsou že?

Všichni hromadně kývají. A pijí.

FRANTIŠEK (CONT'D)

Správně. Jsou krásné.

V ten moment vstoupí Kurýr. Všichni se otočí. Kurýr se podívá na Františka. Ten se zatočí jako princezna. Kurýr se ušklíbne. Jde k trezoru. Otočí jeho zámek o jeden stupeň. Jde k Frantovi, dá mu další obálku. Odejde. Je ticho.

VŠICHNI

Co to sakra?/Franto!?!/Kdo to byl?/Co se děje/etc.

FRANTIŠEK

Na nic se mě neptejte.

INGRID

Pojď Karle. Jdeme domů. Musíme si promluvit.

KAREL

O tom trezoru.

INGRID

Ne. O trezoru ne. Mějte se.

V tichu odchází.

KAREL

Ahoj všichni.

FRANTIŠEK

Nikde o tom nemluvte.

INGRID

Ani nevím co bych řekla.

KAREL

Nebudu. Ruku na to?

INGRID

Jdeme Karle.

Odejdou. Franta si začne vysvlékat šaty. Tma. Hudba.

SCÉNA 3

Rozsvítí se, hudba utichá. Franta se odličuje.

Jana stále v kostýmu Franty pije vodku. Monika chodí do okola kolem trezoru. Jana udeří lahví o stůl, hudba utichne. Franta během líčení in medias res začne hovořit.

FRANTIŠEK

No, takže jestli vám to přijde divný, tak vezte, že mě taky. Každopádně první úkol jsme splnili, ten divný frajer tu byl a otočil tím kolem. To jste koneckonců asi viděli. Teda doufám, že se mi to nezdá.

JANA

To je blbost. Někdo si z tebe dělá legraci.

FRANTIŠEK

A co když ne. Jano já jsem v prdeli. I kdyby v tom trezoru nic nebylo, já ho musím otevřít.

MONIKA

Co když je tam bomba.

FRANTIŠEK

No tak je tam bomba, bomba nebo prachy, obojí to vyřeší problém.

JANA

To se mi nelíbí.

FRANTIŠEK

Tobě se to vůbec líbit nemusí, tebe se to totiž vůbec netýká.

JANA

Vzhledem k tomu co mám na sobě se mě to myslím dotýká dost.

FRANTIŠEK

Ale, dyť ti to sluší. Co ty si o tom myslíš?

MONIKA

Já bych to otevřela. Co je v té obálce?

FRANTIŠEK

Nevím. Dám si od plnění úkolů chvíli pauzu.

JANA

Pauzu jo? A jak dlouhou? Barák už nemáš, jak dlouho myslíš, že ta tvoje páauza bude čekat, než ti seberou i hospodu. Obec už ji dala k prodeji.

FRANTIŠEK

Kecáš.

JANA

Vážně.

FRANTIŠEK

Prdele práce. Kde je ta obálka.

Monika hned když Franta vyřkl slovo pauza, vzala obálku ze stolu. Otevře ji. Čte. Pro sebe.

MONIKA

Bože můj.

JANA

Co? Co tam je?

MONIKA

Já nevím jestli tomu rozumím správně.

Jde dát obálku Frantovi. Jana ji proaktivně vezme. Franta jí to chce vzít, vypadají jako malé děti.

JANA

A nedám.

FRANTIŠEK

Jano tyvole kolik ti je? Dej mi ten papír. Ještě to roztrháš a jsme v prdeli.

JANA

Počkej, chci se taky podívat.

FRANTIŠEK

Je to můj trezor, tak i moje obálka.

MONIKA

Chovejte se normálně! Prdele!

Monika jde, vezme obálku Janě. Dá ji Frantovi.

JANA

Nějaká drzá ne? Si doma moc po tlamě asi od táty nedostávala když si byla malá.

Franta a Monika se podívají na Janu jako by byla úplná kráva.

JANA (CONT'D)

Co jako? Nějaká úcta ne?

FRANTIŠEK

Do prdele. (Monice) Četla jsi to?

MONIKA

Nojo.

FRANTIŠEK

Doufám, že to chápu špatně.

MONIKA

Obávám se, že ne.

JANA

Tak co tam je?!

Jana vytrhne dopis Frantovi, čte nahlas.

JANA (CONT'D)

"Ženu plavovlasou svého přítele chorého, učiň šťastnou za dne bílého"... Počkej, to nechápu.

MONIKA

To znamená...

FRANTIŠEK

To znamená, že musím oprcat Ingrid.

MONIKA

Tati...No tak.

FRANTIŠEK

A ne snad?

MONIKA

No asi jo, ale jde to říct i nějak slušně ne?

FRANTIŠEK

Tak. Abych splnil další úkol, který doufejme, povede k otevření tady téhle obrovské pičoviny, promiň... Věci musím mít koitus se ženou svého postiženého štamgasta Karla. Tohle je ten způsob jak to zhruba říct.

JANA

No to snad ne.

FRANTIŠEK

Ale ano. Nehledě na to, že pak budu podle pana tajemného muset splnit úkol ještě jeden.

JANA

Ale neuděláš to, že ne?

FRANTIŠEK

Já nevím. To je opravdu trochu moc.

MONIKA

Udělá. Uděláš to tati. Ojedeš panu Karlovi ženu. Jo?

FRANTIŠEK

No tak...asi jo.

MONIKA

Ne asi. Řekni. Ojedu ji.

FRANTIŠEK

Ojedu ji.

JANA

Co to děláte?

MONIKA

Uděláš ji šťastou.

FRANTIŠEK

Jo.

MONIKA

Pořádně. Zařvi to!

FRANTIŠEK

JO!

MONIKA

Co uděláš?!

FRANTIŠEK

Ojedu Karlovu ženu!

MONIKA

Jo!

FRANTIŠEK

JO!

JANA

Tak teda...JOO!!

MONIKA

Správně! Teto! Tati, ty se ten trezor tím sexem otevřeš! Dokážem ho postavit?

FRANTIŠEK

No...To nevim. Snad. JO!

MONIKA

No tak. Jasně že jo! JO?!

FRANTIŠEK

JO!!

JANA

JO!

V ten moment vejde Karel.

MONIKA

A pak ho dokážeme otevřít?!

FRANTIŠEK

JO!!

JANA

JOO!!

MONIKA

Tak pojd' na to!!!

Všichni včetně Karla

VŠICHNI
JOOO!!!

Po velkém výkřiku se všichni otočí na Karla.

FRANTIŠEK
Ahoj Kájo.

KAREL
Zdravím. Co se děje?

FRANTIŠEK
Ale nic. Fotbal. Se radujeme.

KAREL
Není zapnutá televize.

FRANTIŠEK
Ale je.

KAREL
Ne není.

MONIKA
Ale jo.

JANA
Že ty sis Karle zase nedal prášky.

KAREL
Dal...Achbože. Já už nemůžu. Omluvám se.

MONIKA
To nic pane Karel. Dejte si něco dobrého. My se půjdeme projít.

JANA
To je výborný nápad.

Společně odcházejí. Karel si sedá ke stolu. Franta gestikuluje k dámám jakože "co s ním tady teď, když tady potřebuju Ingrid" - dámy obě gestikulují na zpět. Nicméně z jejich gest, nejde vůbec poznat co Frantovi radí. Franta zůstane sám s Karlem. Karel položí na stůl obálku.

KAREL
Co to bylo za chlapa?

FRANTIŠEK
Co?

KAREL
No ten s tím knírem.

FRANTIŠEKY
To byla Jana. Moje ségra.

KAREL

Já už nemůžu. Silnější prášky už prý nejsou. Ingridka se semnou rozvede a já skončím v blázinci.

FRANTIŠEK

Ale ještě jste se nerozvedli ne?

KAREL

Ne. Ale včera mi už hodila na stůl rozvodové papíry.

FRANTIŠEK

A kruci, tak to si musím pospíšit.

KAREL

Cože?

FRANTIŠEK

Že...že s ní zkusím promluvit.

KAREL

Vážně?

FRANTIŠEK

Jasně. Víš co? Nebud' smutný, běž domu a zavolej ji sem.

KAREL

Dobře. Já jenom, dal bys mi panáka?

FRANTIŠEK

Panáka? Proč?

KAREL

Na oslavu?

FRANTIŠEK

Karle ona se s tebou rozvádí, já se teda budu snažit co to půjde, ale nevím nevím.

KAREL

Chci oslavit tohle.

Ukáže na obálku seč mu ruka stačí.

FRANTIŠEK

Co to je?

KAREL

Výsledek soudu. Dostanu odškodné.

FRANTIŠEK

Nekecej. Kolik?

Jde nalévat panáka.

KAREL

Hodně.

FRANTIŠEK

Tak to je super.

Dá mu panáka. Karel jej vypije.

KAREL

Tak já ji řeknu, ať za tebou přijde. Seš hodnej chlap Franto.

FRANTIŠEK

Nojo. To víš.

Odnáší panáka.

KAREL

Tak já letím.

Karel vstane, odejde. Franta se otočí od baru, vidí obálku.

FRANTIŠEK

Karle nechal sis tady...

Jde k obálce.

FRANTIŠEK (CONT'D)

Tu obálku.

Nahlédne dovnitř. Na jeho obličejí je zřejmá výše částky.

FRANTIŠEK (CONT'D)

Proboha. Ta svině bezruká. Takový prachy. A já tady ze sebe musím dělat kreténa s touhle...

Jde a kopne do trezoru.

FRANTIŠEK (CONT'D)

Jau...Kurva. Ahh.

S bolestnými zvuky usedá na židli, scéna zmizí ve tmě. Hraje hudba erotické ražení. Něco jako Careless Whisper.

SCÉNA 4

Bolestné zvuky se protnou se zvuky soulože. Zvuky končí vzdechům z nichž jde rozpoznat snad až oboustranné vyvrcholení. Během zvuků ze zahrádky vykukují dvě hlavy. Jana a Monika. Fandí. Zvuky doznějí. Děvčata se schovají, vidíme, kterak jejich siluety zmizí. Ze skladu vyjde rozcuchaná Ingrid a polonahý Franta.

FRANTIŠEK

No. Neodolám se nezeptat. Bylas?

Ingrid, která se upravuje a doobléká.

INGRID

Byla. Ale to neznamená, že se za to nestydím.

FRANTIŠEK

Dovol...Dáš si pivo?

INGRID

Franto, vyspala jsem se s tebou, protože mi chybí sex, ne proto, že bys pro mě byl jakkoli atraktivní. Ok? Nic víc z toho nebude. Rozvádím se, ale pořád jsem vdaná a až nebudu, tak to pro nás dva nic neznamená.

FRANTIŠEK

(v ráži) No tak z toho nedělejme aféru. Podváděl každý a kdo říká, že ne, ten to bude dělat vždycky.

INGRID

Měj se Franto.

FRANTIŠEK

Počkej počkej počkej!

INGRID

Co je? Druhé kolo nebude, ani žádné další kolo.

FRANTIŠEK

To ani nemusí...ale, šťastnou, šťastnou jsem tě udělal ne?

INGRID

V jistém smyslu.

FRANTIŠEK

Tak vidíš. Šťastná Ingrid Šťastná.

INGRID

No. Moc vtipný.

FRANTIŠEK

Jo, tohle tady zapomněl Karel.

INGRID

Co to je?

FRANTIŠEK

Výsledek soudu. Ty to nevíš?

INGRID

Cože?

Rychle jde k obálce na stole. Podívá se.

INGRID (CONT'D)

Ty pičo. Teda. Pardon. Ježíši. Eeeeh. Franto to co se stalo zůstane jen mezi náma. Jasný? Rozvádět se nebudu. Musím jít.

Odejde rychle.

FRANTIŠEK

Dělej si co chceš ty špíno z radnice. Nakonec na tom stejně nesejde.

Okamžitě ze zahrádky vyjdou dámy. Mluví překotně. Franta se naparuje.

MONIKA

Tak co? Tak co?

JANA

Znělo to dobře.

MONIKA

Pašák Tati.

JANA

To bych do tebe neřekla ty jeden.

MONIKA

Tati ty draku. Budeme bohatí, bohatí?

JANA

Povedlo se co? Dal jsi jí co proto? Byla?

FRANTIŠEK

To teda byla.

V ten moment vstoupí Kurýr. Rozhostí se ticho. Kurýr se podívá na Frantu, uctivě pokývne hlavou. Otočí zámkem trezoru a odejde.

FRANTIŠEK (CONT'D)

No...Kam jdeš do prdele?! Vždyť jsem jí ojel tak jak se patří. Byla šťastná tak kde mám další obálku. Hej!

Jde ke dveřím. Najednou začne ustupovat. Kurýr přiváží běžící pás. Umě jej složí. Zapojí do elektriky. Dá Frantovi obálku. Odejde. Ten ji v tichu otevře. Dámy do ní také pohlédnou. Scéna

jde do tmy, začíná hrát hudba Eye of the Tiger od kapely Survivor.

SCÉNA 5

František plní závěrečnou výzvu. Běží na běžeckém páse. Vidíme podobnou pohybovou sekvenci, jako tomu bylo v biliárové situaci s Karlem. Pohybová sekvence skončí. Rozsvítí se. Čtvrtý den Františkova běhu bez přestání. Je zpocený. Jana a Monika jsou u toho. Jana drží budík. Z rádia hraje "Rocky Theme" Eye of The Tiger. František stále běží.

FRANTIŠEK

Já zdechnu. Tyvole. Já umřu. Já kvůli tomu posranému trezoru umřu!

JANA

Napij se. Pojd'. Tohle sněz.

FRANTIŠEK

Nechci.

MONIKA

Tati, čtyři dny jsi nejedl.

Jana krmí Františka.

JANA

Na. Dej si Fáno.

FRANTIŠEK

Ale běž s tím do prdele. A neříkej mi Fáno, opakuju ti to celej život. Ježíš mě je blbě. Kolik ještě minut?

MONIKA

Už bude konec, už se to otevře.

FRANTIŠEK

No jen aby. Kurva jedna. Tak kolik ještě?

Jana mezitím usnula.

FRANTIŠEK (CONT'D)

Ségra...

FRANTIŠEK (CONT'D)

Jano! Prober se do prdele!

Jana nepochopí a začne ho krmit.

JANA

Dej si Fanouši.

FRANTIŠEK

Přestaň mě krmit do hajzlu! Víš, že nemůžu nic sežrat. Kolik mi zbývá času?!

JANA

Rok, nanejvýš dva.

FRANTIŠEK

To snad není možný tohle ... Ty už taky ale fakt...Moničko, podej mi ten budík, než dám tetě po tlamě.

JANA

Tak řeknu, podej mi ten budík ne? Fakt nechceš alespoň trochu?

FRANTIŠEK

Ne!

MONIKA

(Vezme tetě budík) Dívej! Už jen deset sekunda! Deset ...

Začnou odpočítávat. Franta běží z posledních sil. Dámy fandí. Budík zazvoní. Franta se vyčepřán svalí na zem. Momenty radosti po chvíli vystřídá pohled na trezor. Nic se neděje.

FRANTIŠEK

Proč se to neotvírá?

JANA

Musel jsi udělat něco špatně ...

Monika mezitím najde dopis. Čte.

MONIKA

"Čtyři dny nepojíš, nezastavíš svůj běh, musíš se cítit jako unavený lev"...To...

FRANTIŠEK

JO, to jsem už jsem udělal. Čtyři dny jsem tady běhal o hladu jak kokot. Prý udělal něco špatně. Udělal jsem všechno a všechny...

Franta z posledních sil vstane a míří k trezoru.

FRANTIŠEK (CONT'D)

Co mám do prdele ještě udělat aby to bylo správně. Tak pojď, tak pojď ty hajzle.

František jde k trezoru začne se pokoušet o jeho otevření. Nekřičí, jen se pokouší, cloumá s ním, jenže trezor se ani nehne.

MONIKA

Tata, možna nezkusili všechno my.

FRANTIŠEK

(Snažíce se dál) Notak! No!!

JANA

Přesně, zkus to zaběhnout ještě jednou.

FRANTIŠEK

(Nechá trezor trezorem a jde k Janě) Jano...Jano, jestli to zkusím jak ty říkáš "zaběhnout ještě jednou" - tak zdechnu. A jestli někdo chce abych to otevřel, tak asi chce abych přežil ne? Takže buď mi pomoz, nebo jdi, ale nemluv.

Franta jde za Monikou společně se dívají na dopis.

FRANTIŠEK (CONT'D)

Svině jedna. Já už nemůžu.

V ten moment se Jana rozběhne proti trezoru, narazí do něj. Spadne. Těsně před rozběhem vejde Ingrid.

JANA

Au!

INGRID

Co to sakra bylo? Proč to udělala?

FRANTIŠEK

Je ožralá.

MONIKA

Snažime otevři trezora.

INGRID

Franto, musím ti něco říct.

FRANTIŠEK

Hele, teď se to moc nehodí. Co to sakra bylo Jano?

Monika a Franta sbírají Janu ze země.

JANA

Měla jsem vnuknutí.

MONIKA

Měla ty šest becherovek, hovno vnuknutí!

INGRID

Jde o hospodu.

FRANTIŠEK

S hospodou běž do prdele. Máme tu práci.

INGRID

Franto, trezor už řešit nemusíš.

FRANTIŠEK

Ne? Díky za info. Běž se starat o toho tvýho bohatýra jo?

JANA

Fuj, mě je blbě.

Jana se zvedne, jde za bar.

Franta se postaví čelem k trezoru. Nic se nestane.

FRANTIŠEK

Vždyť jsem všecko udělal! Tak proč se to neotvírá.

JANA

Franto...promiň.

MONIKA

Tati...To nevadí...

INGRID

Františku, já ti chci jen říct, že je to zbytečný, že...

FRANTIŠEK

Zbytečný?! Kurva víš co já všecko zkusil abych tu posranou věc otevřel?! Ne! Ne. Já to tak nenechám.

Franta ze zoufalství a víceméně posledních sil celý od krve bojuje s trezorem. Kope do něj. Křičí. Pak padne na zem. Chvíli se nic neděje. Dámy udělají krok k Frantovi, aby ho šli utěšit. V ten moment se otvírací kolo trezoru pohne. Trezor se začne pomalu otevírat. Všichni ustupují, stojí čelem k trezoru. V trezoru je jasné světlo a dým. Trezor se otevře. Franta vběhne do trezoru, rozežene dým, zůstane stát nad obálkou. Chvíli se na ni kouká. Vezme ji. Vyjde z trezoru. Rychle ji zotrhá. Čte, ale ne nahlas. Poté co dočte, podívá se na Janu. Dá ji obálku. Pomalu klesne na židli. Jana začne číst nahlas. Monika dá přes Frantu velkou bílou deku.

JANA

"Kdyby jsi sis nás víc vážil, nemuselo to takhle dopadnout. Táta."

Pustí dopis. Všichni mlčky stojí.

MONIKA

Takže to znamená...

JANA

To znamená, že táta žije.

FRANTIŠEK

Ne...Ne, ne. Vtip. Je to celý jen sranda, že jo?

JANA

Konečně máš to co sis zasloužil. Tohle jsi chtěl?

Franta se podívá na Moniku s Janou

INGRID

Franto. Někdo...někdo už hospodu koupil. Přijdeš o ni. To je to, co jsem ti chtěla říct.

Všichni se podívají na Ingrid.

JANA

Pojď. Moni. Jdeme.

MONIKA

Ale já...

JANA

Pojď. Tenhle chlap se o tebe nepostará.

Mají se k odchodu. Franta se dívá na Ingrid.

FRANTIŠEK

A kdo? Kdo ji koupil.

Tato otázka zastaví i Janu s Monikou. Dívají se na Ingrid, stojí zády ke dveřím, z nichž vejde Karel v bílém obleku, který vypadá skoro jako kazajka.

KAREL

Já. Já jsem ji koupil.

Všichni se podívají na Karla.

EPILOG

Karel se začne zuřivě smát. Zatímco František začne plakat, velice zoufale zahalen celý v bílé dece. Oba zůstávají v kruhu světla. Všichni ostatní odcházejí. Začne se rozsvěcovat, okolo dvojice jsou jen bílé stěny. Jeden stále pláče, druhý se stále směje. Uprostřed bílých stěn je jen černý trezor a černý běžící pás. Přichází Kurýr v doktorském plášti. Za ním Jana, jako sestřička a Ingrid s Monikou jako studentky.

DOKTOR

Tak a tady máme milé studentky pokoj určen pro těžké schizofreniky, zde jsem vás během přednášek vzal tuším jen ...

STUDENTKA MONIKA

Jednou.

STUDENTKA INGRID

Já jsem tu podruhé.

DOKTOR

Vidíte, vidíte. No jak jistě vidíte. Vidíte? Ten pán co pláče to je pan František. Autonehoda. Sjel na rodinném výletě ze srázu, vyhýbal se opilému hajnému na motorce. Zabil svou ženu, dceru i svého otce. Že prý jsou výlety do přírody zdravé co? (směje se, pak se uklidní) Majitel hospody, nehoda u něj bohužel spustila těžkou formu této nemoci. Jeho zvláštností je, že léky se mu dají podávat pouze v obálce, vždy třikrát denně.

Podá Frantovi obálku, ten si sám vezme z obálky lék a sní ho. Přestane plakat.

DOKTOR (CONT'D)

Sestři, změřte tady s ...

STUDENTKA MONIKA

Monika.

DOKTOR

S Moničkou Františkovi tlak. Vypadá nějak nesvůj.

SESTŘIČKA JANA

Jistě p. primáři.

Jdou k Frantovi, ten se podívá na sestřičku Janu.

FRANTIŠEK

Sestřička...Ségra.

Pak obrátí hlavu k Monice, nic neříká jen se na

ni dlouho dívá, pak ji chce pohladit. Doktor mu zabrání.

DOKTOR

No Františku, nechte slečnu být. Změříme Vám tlak, ju? No...

Monika se ale také dívá na Františka, Doktor pokračuje.

DOKTOR (CONT'D)

...A zde je náš další pacient s podobnou formou nemoci, pan Karel, zemědělec, přejel ho kombajn, těžké porušení fyzického i psychického zdraví. Vlastně podobné případy. Proto spolu mohou sdílet ubikaci. Překvapivě si náramně dobře rozumí. Dva schizofrenici v takto pokročilé fázi v jedné místnosti to je jedním z našich dalších výzkumných úspěchů. Zde, jeden z nových pokusů, takzvaný "koutek klidu" a tady mají běžící pás. František ho má velmi rád. Vid' Františku?

Karel se přestane smát, jen se snově usmívá na Ingrid.

KAREL

Ahoj...

INGRID

Dobrý den.

DOKTOR

No podívejte. Budete si rozumět, vidíte jak je klidný. Oni velmi rychle vycítí, když cítí spřízněnou duši.

Dámy mezitím doměřují Frantu. Ingrid se dívá na Karla, Monika na Frantu.

DOKTOR (CONT'D)

Výborně. Tlak máte v normě Františku. Tak dámy, pojďte, ještě nás čekají dvě oddělení.

Odcházejí, slyšíme stále hlas doktora, až najednou bouchnou dveře. Světlo pomalu zhasíná.

KONEC.

